

Giới thiệu *Bố Em Sẽ Nuôi Anh*

Thể loại: Sủng, sủng đồ luyện

Nhân vật chính: Vũ Dĩ Phàm, Hoa Kỳ Tâm

Hoa Kỳ Tâm vì thành tích học tập không được tốt, tính tình lại quậy phá nên bố cô đã đưa cô đến trường mà bố cô làm hiệu trưởng theo học.

Cũng chính tại ngôi trường này mà cô đã gặp được anh, người mà cô sẵn sàng hi sinh tất cả để ở bên.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Thầy giáo thật quyến rũ

"Ê, thấy con nhỏ đó không này? Nghe nói là con gái hiệu trưởng đây!"

"Nghe nói nó học dốt lắm, nhờ bố là hiệu trưởng nên mới được vào học trường này!"

"Con nhỏ đó xấu xược lắm, mới vào học mà chẳng coi ai ra gì hết!"

Đám học sinh túm năm tụm ba, xì xào bàn tán về Hoa Kỳ Tâm.

Hoa Kỳ Tâm nghe rõ mồn một những lời nói không thiện ý về mình, nhưng cô không thèm để ý. Những lời này, ngày nào cô cũng nghe như com bữa.

Thành tích học của cô không tốt lắm, tính tình lại ngổ ngáo bất cần, nên bố cô – hiệu trưởng Hoa mới bắt buộc phải tống cô vào trường này học để ông tiện giám sát.

Nếu không phải trường này có nhiều trai đẹp, thì còn lâu cô mới chịu vào đây học.

Ví dụ như cái anh thầy giáo chủ nhiệm lớp cô chẳng hạn.

Buổi học đầu tiên.

Thầy giáo bước vào lớp.

"Woa, thầy giáo đẹp trai quá!"

Cô hét toáng lên trước sự ngỡ ngàng của cả lớp.

"Con nhỏ đó bị điên hả? Nó không biết thầy chủ nhiệm khó tính lắm sao?"

"Suyt, nó là học sinh mới! Con thầy hiệu trưởng đây!"

"Cả lớp trật tự!" – Giọng nói uy quyền của anh vang lên.

"Em nào vừa mới hét toáng lên trong lớp đó?"

Ba mươi chín nhân hai là bảy mươi tám con mắt đổ dồn về phía cô.

"Là em sao? Em là học sinh mới phải không?"

Anh nghiêm túc hỏi, không hề biết khuôn mặt và khí chất của mình đang làm tan nát con tim ai đó.

"..."

"Em kia! Tôi hỏi sao không trả lời?"

Anh nghiêm mặt bước gần hơn về phía cô.

"Hự, thầy giáo, thầy dùng loại nước hoa gì vậy? Thật quyến rũ, hự hự..."

Anh đen mặt. Mặc dù có rất nhiều nữ sinh khen anh đẹp trai, nhưng chưa có ai dám khen anh quyến rũ như cô học trò này cả.

"Em tên gì?" – Anh nghiêng răng nói từng chữ.

"Em là Hoa Kỳ Tâm! Còn thầy tên là gì?"

Cả lớp nín thở, còn anh thì đen mặt. Cô học trò này mặt dày không phải ở mức bình thường.

"Tôi là Vũ Di Phạm. Mời em xuống kia đứng xó."

Anh từ tốn nói.

"Hả? Sao em lại phải đứng xó chứ?"

"Em gây ồn trong lớp và vô lễ với giáo viên."

"Em không vô lễ! Em xem thầy như bảo bối mà nâng niu mà..."

Cả lớp tròn tròn mắt nhìn nhau, cúi mặt xuống bàn cười muốn rụng răng.

Anh vừa tức vừa ngượng, đập bàn đánh rầm một cái.

"Còn dám nói không vô lễ? Em viết ngay một bản kiểm điểm, xin chữ kí phụ huynh, hôm sau nộp cho tôi!"

"..."

"Mời cả phụ huynh đến gặp tôi nữa!" – Anh tức điên lên, chưa bao giờ anh thấy xấu hổ như thế này.

"Thầy lên phòng hiệu trưởng mà gặp!"

Cô chóng mặt ngã lại.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Thầy giáo đến nhà

"Em vừa nói gì? Nhắc lại xem nào!"

Anh nghiêm mặt nhìn cô.

"Em nói thầy lên phòng hiệu trưởng mà gặp bố em!"

"Em là con gái hiệu trưởng Hoa? Con gái thầy hiệu trưởng mà hỗn láo thế này à?"

Anh gần như là quát lên khiến cả lớp sợ run.

Cô cúi mặt không đáp, hic, vừa rồi đúng là mình hỗn láo với anh ấy, nhầm, với thầy giáo.

Anh nổi giận lôi đình, túm cổ cô lôi lên phòng hiệu trưởng.

...

Phòng hiệu trưởng.

"Bố ơi..."

Hoa Kỳ Tâm meo meo rất đáng thương.

Hiệu trưởng Hoa Kỳ Chí vô cùng khó xử, một bên là con gái yêu, một bên là hậu bối mà ông rất yêu quý.

"Kỳ Tâm, ở trường không nên xưng hô bố con như vậy. Thầy giáo Vũ, Kỳ Tâm làm sai, cậu cứ theo quy định mà xử lí."

"Vâng thưa hiệu trưởng."

"Huhu bố ơi...bố hết thương con rồi à...huhu..."

...

Hôm sau.

"Hoa Kỳ Tâm không đến lớp sao?"

Anh nhăn mày, cô nhóc này lại định giờ trò gì nữa đây?

"Dạ...giấy phép của bạn ấy đây ạ..." – Lớp trưởng dè dặt nói.

"Bị ốm liệt giường sao?"

Không phải hôm qua còn hùng hồn khen anh quỵến rũ sao? Hôm nay lại lăn ra ốm liệt giường?

...

Tại căn biệt thự xa hoa của Hoa gia.

"Ôi, là thầy giáo của Kỳ Tâm sao? Sáng nay con bé kêu mệt không thể đến lớp được, tôi rất lo lắng..."

Mẹ của Hoa Kỳ Tâm niềm nở nói.

"Tôi có thể lên thăm em Kỳ Tâm được không?"

"Được chứ được chứ, nhờ thầy để ý nhiều đến nó, con bé này học hành chênh mảng lắm..."

"Vâng, tôi sẽ cố gắng."

...

Cốc cốc.

"Kỳ Tâm, tôi là thầy chủ nhiệm Vũ đây."

"Hả? Là thầy sao??"

Cô ào ra như một con sóc, kéo tay anh vào phòng.

"Em bị ốm liệt giường đây à?"

Anh trầm giọng hỏi, biết ngay là cô nhóc này lại giả vờ mà.

"Em bị ốm thật mà, vừa nhìn thấy thầy là em khò!"

"Hừ! Nói tóm lại là ngày mai em có thể đi học được chứ?"

"Tất nhiên rồi! Nhưng mà bài học hôm nay khó quá à..."

"Tôi sẽ giảng cho em."

Ánh mắt cô sáng rực lên như hai cái đèn ô tô.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Thầy giáo nổi giận

"Mệnh đề là câu khẳng định có thể xác định được tính đúng hay sai của nó. Một mệnh đề không thể vừa đúng, vừa sai..."

"Khò..."

"Hoa Kỳ Tâm! Em dậy ngay cho tôi!"

Anh cầm cây bút gỗ mạnh vào trán cô.

"Thầy Vũ! Sao thầy đẹp trai mà giảng bài chán quá vậy?"

Cô vừa che miệng ngáp vừa phồng miệng cầu nhàu.

"Đừng lí do lí trầu! Do em không tập trung thôi!"

"Dạ, là em sai, xin lỗi thầy giáo, thầy giảng tiếp đi nha!"

Cô lập tức đổi giọng, cúi mặt cười gian.

"E hèm...chúng ta tiếp tục..."

"Đẹp trai quá..."

"Phù định của một mệnh đề...blabla..."

Cô nuốt nước miếng đánh ực một cái. Má ơi, anh ấy, nhầm, thầy ấy có họ hàng với Dương Dương đúng không? Góc nghiêng thần thánh này làm con tim cô nô tung mất...

Tách tách tách tách tách...

Cô rút điện thoại ra, xoay đủ mọi góc cạnh, chụp một lèo mấy chục cái.

Pập! Anh tóm lấy tay cô, nhếch môi nói:

"Chắc, điện thoại hịn đấy, thật đáng tiếc lại phải tịch thu!"

"Ồi đừng mà...trả cho em đi thầy giáo đẹp trai..."

"Hừ! Muốn trả sao? Lấy ví dụ một mệnh đề cho tôi!"

Cô vắt óc suy nghĩ:

"Em thích thầy."

"Hà...à...khụ...lấy ví dụ khác đi!"

"Đúng rồi mà! Thầy phải tôn trọng ý kiến của em chứ!"

Anh hít sâu một hơi, phải bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh! Mình không thể rơi vào bẫy của cô nhóc này được!

"Mệnh đề phủ định."

"Em không thích thầy."

"Mệnh đề đảo."

"Thầy sẽ thích lại em"

"Em tào lao vừa thôi!"

Anh tức nổ đom đóm mắt, bất chấp hình tượng mà hét ầm lên.

"Bình tĩnh đi, thầy giáo! Em hỏi này, thầy năm nay bao nhiêu tuổi rồi?"

"Hừ? Hai mươi ba tuổi."

Anh thận trọng trả lời, nói chuyện với cô nhóc này phải thật cẩn thận, sai một li là đi cả một vòng trái đất chứ không phải chỉ là một dặm đâu.

"Ồi, thật sao? Vậy là ông trời an bài cả rồi. Năm nay em mười bảy tuổi, năm năm nữa là học xong đại học, còn thầy hai mươi tám tuổi, sự nghiệp ổn định vững chắc rồi. Chúng ta sẽ hẹn hò, tìm hiểu rồi tiến tới hôn nhân..."

"Đủ rồi! Hoa Kỳ Tâm, em liệu mà học hành cho cẩn thận! Ngày mai sẽ có bài kiểm tra đấy!"

Đầu anh bốc khói ngùn ngụt, giận dữ bước nhanh ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Làm bài kiểm tra

Hôm nay có bài kiểm tra đại số.

Là về cái chương mệnh đề gì đó.

Hoa Kỳ Tâm ghét nhất là môn toán, nhưng hôm nay cô lại phá lệ chăm chỉ đột xuất, cả giờ ra chơi đều cúi mũi vào học toán.

Haizz, ai bảo thầy Vũ dạy môn toán làm gì. Thân là vợ tương lai của thầy ấy, cô không thể nào dốt toán được.

Nhưng có một sự thật không thể chối cãi, đó là cô học mãi mà vẫn không vào đầu chút nào cả.

Sắp vào lớp rồi! Làm sao đây?

"Kỳ Tâm! Đừng lo lắng, tớ sẽ giúp cậu!"

Cậu bạn bàn trên đột nhiên quay xuống, nở nụ cười thân thiện với cô.

Cô từng người giầy lát rồi cũng ngoác miệng ra cười:

"Tốt quá, cảm ơn cậu nhiều, Sâm Phong!"

Nụ cười tỏa nắng của Kỳ Tâm làm tim Sâm Phong đập lỡ một nhịp. Cậu vội quay lên, hai tai đỏ bừng.

Hoa Kỳ Tâm hí hửng ném vù quyển sách đi, thật là thoải mái quá! Sâm Phong học giỏi nhất lớp, lần này cô không cần phải lo lắng gì nữa!

Trống vào lớp. Vũ Di Phàm với khuôn mặt không biểu cảm bước vào.

"Ai dám hó hé, không cần nói nhiều, 0 điểm!"

Cả lớp im thin thít, một vài người còn lấy khăn giấy chấm chấm mồ hôi cho đỡ căng thẳng. Duy chỉ có hai kẻ vẫn ung dung bình tĩnh, một là Sâm Phong đã nắm chắc bài học, hai là kẻ không biết trời cao đất dày là gì, Hoa Kỳ Tâm.

Cô cảm thấy ánh mắt của anh lúc phát đề cho cô như muốn đông lạnh cô luôn vậy.

"Sâm Phong à, cậu đề số mấy vậy?"

Cô phát tín hiệu cầu cứu.

Sâm Phong còn chưa kịp trả lời, một giọng nói lạnh lùng đã truyền đến tai cô:

"Đề số 2."

"À...đề số 2 hả...Oái! Sao lại là thầy?"

Cô giật nảy mình khi phát hiện người vừa trả lời cô không phải là Sâm Phong như cô hằng mơ ước, mà là ông thầy giáo tai quái của cô.

"Thầy Vũ..." – Cô cười hi hi – "Đừng nhìn em như vậy...Thầy làm em phân tâm quá à..."

"Lên bàn giáo viên ngồi làm bài cho tôi."

Anh tuyên bố một câu động trời, ánh mắt nguy hiểm nhìn cô chằm chằm.

"Há??"

"Tôi cho em mười giây."

"Không được đâu...huhu..."

"Mười...chín...tám..."

"Em lên em lên..."

Rốt cuộc cô vẫn phải đầu hàng, ai bảo thầy ấy càng tức giận thì trông càng đẹp trai chứ...

Cô còn đang suy nghĩ vẩn vơ thì anh đã lấy một chiếc ghế từ cuối lớp đặt bên cạnh chỗ cô đang ngồi, thân nhiên ngồi xuống, nở một nụ cười không thể đáng ghét hơn:

"Nhìn cái gì? Không thấy tôi đang tiếp thêm động lực làm bài cho em sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Ghen

Cô méo mặt, thầy mau biến đi chỗ khác đi! Đằng này lại ngồi ỳ ra đây, vừa nhìn cô chăm chăm làm cô không hó hê được gì, vừa dùng mỹ nam kế dụ cô phân tâm không làm được bài nữa chứ.

Cô ném cho Sâm Phong một ánh mắt đáng thương.

Sâm Phong ở phía dưới, thấy cô như vậy cũng cực kì đau lòng. Cũng may là Kỳ Tâm cùng đề với cậu...

"A, C, B, A, D,..."

Sâm Phong hết dùng khẩu hình lại đến dùng tay ra hiệu, Kỳ Tâm ở trên hơn hờ khoanh đáp án lia lịa.

"Muốn 0 điểm đúng không?"

Anh cắt giọng lạnh lùng, đưa tay nhéo tai cô làm cô kêu oai oái.

"Á...đau quá đi..."

Anh giật mình, vội rút tay lại. Trước giờ anh chưa từng nhéo tai nữ sinh bao giờ. Hôm nay tự nhiên mình bị gì vậy không biết?

"Khụ...xin lỗi em..."

Cô chớp chớp mắt, thầy ấy vừa mới xin lỗi cô sao?

"Thầy Vũ, thầy thật quá đáng...đau như thế này làm sao em làm bài được...huhu..."

Cô ra sức nhăn nhó rên rỉ, làm như mình sắp chết đến nơi.

Anh nhúc nhủ, cô nhóc này đúng là có năng khiếu đòi nợ mà!

Anh cẩn thận liếc xuống lớp một lượt, rồi mới cúi đầu nói nhỏ vào tai cô:

"Tôi cộng cho em 1 điểm, em làm ơn vắn nhỏ volum lại..."

Cô mừng hóm, cũng bắt chước nói nhỏ vào tai anh:

"1 điểm chưa đủ đâu thầy giáo kính mến..."

"Hừ! 2 điểm, vậy đã được chưa?"

Anh tức xộc máu lên não nhưng vẫn phải nhún nhường thỏa hiệp.

"Được rồi! Thầy thật đáng yêu!"

Cô cười tít mắt, cúi đầu làm bài. Từ nãy đến giờ Sâm Phong đọc cho cô gần hết bài rồi, chỗ còn lại cứ khoanh bừa cho xong!

...

Hết giờ, cả lớp nộp bài, cô lui thủ về chỗ trước cái lờm cháy mắt của anh.

Sâm Phong vội lao ra, sốt sắng hỏi:

"Kỳ Tâm, cậu ổn chứ? Tai còn đau không?"

Cậu thương tiếc đưa tay xoa xoa tai cô.

"Cậu làm gì đó??"

"Cậu làm gì đó??"

Hai tiếng hét đồng thanh vang lên từ hai cái miệng công suất lớn.

Sâm Phong ngoác nhìn, một bên là Kỳ Tâm với vẻ mặt khó chịu, một bên là thầy Vũ với vẻ mặt...giết người.

"Ha...hai người...làm sao vậy..."

Kỳ Tâm chu miệng đáp:

"Không cho phép cậu sờ vào tai tớ, tớ...rất nhột..."

"À...ừ...tớ xin lỗi..."

Sâm Phong cười ngây ngô, may quá, cậu chỉ sợ Kỳ Tâm giận cậu thôi.

Vũ Dĩ Phàm cũng trừng mắt nói:

"Không cho phép cậu sờ vào tai các bạn nữ!"

Nói rồi hăm hăm bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Tình địch xuất hiện

Kỳ Tâm vừa chuyển đến đã nhanh chóng chiếm được cảm tình của hầu hết mọi người.

Nhất là hội học sinh cá biệt, lại càng yêu quý cô. Có trò gì đều lôi cô đi quậy cùng, làm gì có ai dám bắt bẻ con thầy hiệu trưởng chứ, đúng không?

Không, sai rồi, vẫn còn có một người, chính là thầy Vũ Dĩ Phàm, soái ca trong lòng mọi nữ sinh.

"Kỳ Tâm đi học muộn, phạt lau nhà vệ sinh."

"Kỳ Tâm mất trật tự trong giờ, phạt đứng xó."

"Kỳ Tâm không học bài cũ, phạt chạy mười vòng quanh sân trường."

"Kỳ Tâm bôi phấn vào ghế của thầy Vũ, phạt xách cặp cho thầy một tuần."

"Kỳ Tâm..."

"Kỳ Tâm..."

Sở theo dõi ghi chi chút lỗi lớn lỗi bé của cô, toàn là những tội danh mà anh mới chế.

Cô chịu đựng như vậy là quá đủ rồi!

Thầy ấy tuy đẹp trai nhưng thật là đáng ghét, ý mình có chút nhan sắc, suốt ngày bắt nạt cô.

"Kỳ Tâm, nhanh lên, em lẻ mề quá!"

"..."

"Đừng kéo lê cái cặp của tôi như thế, nếu không tôi sẽ tăng lên hai tuần đấy."

Anh lớn tiếng giáo huấn cô, trong lòng cười thầm. Cả tuần nay, ngày nào anh cũng bỏ thêm mấy quyển sách chuyên ngành dày cộp vào cặp, bắt cô xách đi xách lại. Một phần là do đích thân hiệu trưởng Hoa nhờ anh rèn giữa Kỳ Tâm, một phần là xuất phát từ mối thù riêng nữa...

Một đám học sinh đi qua trở mắt nhìn, nhô to nghị luận.

"Chuyện gì thế nhỉ?"

"Đó là Hoa Kỳ Tâm, chắc là lại gây chuyện nên bị phạt đó..."

Kỳ Tâm tức sôi máu, quăng cái cặp đánh rầm một cái.

"Em không phải osin, nếu thầy cần, em sẽ thuê hộ thầy một người!"

Rồi cô quay người đi thẳng.

Anh ngơ ngác nhìn cô đi, một lúc sau mới định thần lại, ném cho đám học sinh dám chọc Kỳ Tâm tức giận kia một cái nhìn sắc lém. Họ bị anh nhìn cho sợ khiếp vía, co giò chạy thực mạng.

Anh vội đuổi theo cô.

"Kỳ Tâm! Em đứng lại đã, tôi sẽ không phạt..."

Anh đứng sựng lại vì nhìn thấy Sâm Phong từ đâu sốt sắng chạy đến, bộ dạng của cậu ta có vẻ rất lo lắng quan tâm đến Kỳ Tâm.

"Kỳ Tâm, có chuyện gì, có ai bắt nạt cậu hả? Nói đi, tớ sẽ đánh cho thẳng đó một trận!"

"Là thầy Vũ..."

Kỳ Tâm òa lên khóc lớn.

Sâm Phong ngạc nhiên há hốc miệng. Thầy Vũ sao? Cậu sẽ đi đánh cho thầy Vũ một trận sao??

"Không sao không sao, cậu đừng quan tâm tới thầy ấy nữa là được..."

"Tớ ghét thầy ấy...huhu...cả tuần này tớ phải đi lao động khổ sai...huhu...sái cả khớp vai rồi đây này..."

Sâm Phong rất biết tranh thủ cơ hội, nhanh tay bóp bóp vai cho Kỳ Tâm, kiên nhẫn nghe cô kể hết, vắt hết vốn từ ra để an ủi cô.

Kỳ Tâm khóc chán lại cười, Sâm Phong thật tốt!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tập kịch

Anh im lặng, đôi mắt âm trầm nhìn về phía Kỳ Tâm và Sâm Phong đang cười nói vui vẻ với nhau.

Vui quá nhỉ!

Tí tuổi đầu đã bày đặt yêu với chà đương! Hồng hết cả một thế hệ! Anh sẽ chống mắt lên xem hai đứa nó được bao lâu!

Trong buổi họp hội đồng.

"Cái gì? Thầy Vũ, cậu muốn tổ chức một buổi ngoại khóa về tình yêu tuổi học trò sao?"

Hiệu trưởng Hoa ngạc nhiên hỏi.

"Đúng vậy, gần đây tình trạng học sinh yêu sớm xuất hiện ngày càng nhiều. Tôi thấy việc giáo dục tư tưởng cho các em là rất cần thiết."

Vũ Dĩ Phàm đồng dạc phát biểu.

"Phải đó, tôi ủng hộ ý kiến của thầy Vũ."

"Tôi ủng hộ, bọn nhỏ bây giờ suốt ngày chỉ biết yêu đương nhăng nhít thôi..."

"Tôi cũng ủng hộ..."

Các giáo viên khác đều ủng hộ nhiệt tình.

"Nếu mọi người đều đồng ý, vậy thì cứ làm như thầy Vũ nói đi."

Hiệu trưởng Hoa liếc nhìn Vũ Dĩ Phàm một cái, cuối cùng vẫn đồng ý.

...

Giờ sinh hoạt.

Anh tuân một tràng thao thao bất tuyệt về kế hoạch tổ chức buổi ngoại khóa.

Giọng nói trầm ấm êm tai, hùng hồn khí thế, chỉ tiếc là không ai thèm nghe.

Nhất là cái cô nhóc Kỳ Tâm kia, đã không chú ý nghe, còn ngang nhiên đeo tai nghe nghe nhạc trong lớp. Càng tức hơn là khi cô ngẩng lên chạm phải ánh mắt của anh, thì lại hất mặt ngoảnh đi chỗ khác nữa chứ.

Không lẽ cô ngốc này vẫn còn giận anh vụ xách cặp sao?

Nghĩ đến đây, anh đột nhiên thấy hối hận vì hành vi có phần quá đáng của mình. Anh nờ một nụ cười hiền lành hiếm có với cô.

Kỳ Tâm khịt mũi khinh thường, lại là mỹ nam kế, đúng là đồ đáng ghét.

Cô cũng có mỹ nhân kế của cô.

Lạnh lùng hất tóc ra sau lưng một cách sang chảnh, cô khêu khêu lưng Sâm Phong, nhờ cậu giảng hộ mấy bài toán.

Kỳ Tâm đâu ngờ cái mỹ nhân kế kia của cô không chỉ thành công thu hút ai đó, mà còn kèm theo tác dụng phụ, thổi bùng ngọn lửa ghen tức của anh.

Anh nhìn hành động thân thiết của Kỳ Tâm và Sâm Phong dưới lớp, sắc mặt đen thui như đáy nồi, sẵn giọng nói:

"Thầy muốn tổ chức một vở kịch về đề tài tình yêu tuổi học trò, có em nào cảm thấy mình có thể tham gia không?"

"Nếu không có ai xung phong, thầy sẽ cử bạn Kỳ Tâm và bạn Sâm Phong tham gia nhé, hai bạn rất có tố chất."

Cả lớp mắt tròn mắt dẹt nhìn nhau, thầy giáo bị cái gì vậy, tự dưng ăn nói nhỏ nhẹ dịu dàng, nổi hết cả da gà.

"Kỳ Tâm, Sâm Phong, hai em thấy sao?"

Kỳ Tâm thờ ơ ném cho anh một câu:

"Sao cũng được!"

Sâm Phong đỏ mặt, nếu Kỳ Tâm tham gia thì cậu cũng tham gia, cậu lắp bắp:

"Em...à...em sẽ tham gia..."

Vũ Dĩ Phàm cười gian, từ tốn nói:

"Tốt, vở kịch này, tôi cũng sẽ tham gia."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Lại ghen

"Kịch bản như sau: Hai em sẽ đóng vai hai học sinh yêu sớm, bỏ bê học hành, thường xuyên ăn chơi đua đòi..."

Vũ Di Phạm đọc một lèo, vô cùng hài lòng với kịch bản mà mình tự nghĩ ra.

"Kịch bản gì mà dở như cám lợn vậy, vừa nghe là biết thầy tự nghĩ rồi!"

Kỳ Tâm bĩu môi, đòi cho anh một gáo nước lạnh thấu xương.

"Vậy em thử viết kịch bản hay hơn đi!"

Anh đen mặt phản bác, hừm, anh viết hay như thế mà cô nhóc này dám chê.

"Có gì khó chứ? Em và Sâm Phong sẽ là đôi bạn thân, đi học, đi chơi, đi ăn, đi xem phim,... đều phải đi cùng nhau..."

"Kịch bản gì mà nhảm nhí vậy? Quá thiếu muối!"

"Kịch bản của thầy mới là thiếu muối!"

"..."

Mắt thấy chiến tranh sắp xảy ra, Sâm Phong vội xen vào hòa giải:

"Hai người bình tĩnh, bình tĩnh, cứ cãi nhau như vậy thì tập sao được?"

Trời ạ, hai người này, kịch bản của ai cũng dở ẹt hết, nhưng thầy Vũ là thầy giáo, nên nghe theo thầy ấy vậy.

...

Ngày biểu diễn.

"Tớ nghĩ kĩ rồi, giữa chúng ta không thể có tình yêu được. Yêu sớm làm ảnh hưởng rất nhiều đến kết quả học tập, cậu có hiểu không?"

Kỳ Tâm vừa diễn vừa âm thầm buồn nôn trong lòng, lời thoại gì mà sến súa thế không biết.

Vũ Di Phạm đóng vai ông bố, mạnh mẽ kéo Kỳ Tâm đi, để lại Sâm Phong với đôi mắt rung rung, đau khổ.

Vờ kịch kết thúc, anh đắc ý cười gian, xem hai đứa nhóc này còn dám yêu đương vớ vẩn nữa không.

Ngày hôm đó, trên trang confessions của trường.

"Trời đất ơi, bạn nữ đóng kịch xinh quá à! Mình thích bạn ấy ngay từ cái nhìn đầu tiên!"

"Bạn nam đóng kịch trông soái ghê! Hai người đó đẹp đôi quá đi!"

"Ai lớp du, Hoa Kỳ Tâm!"

"..."

Thế là Kỳ Tâm và Sâm Phong nổi như cồn chỉ sau một đêm, cả trường còn đồn ầm lên là hai người đang yêu nhau.

Phòng hiệu trưởng.

"Thầy giáo Vũ, cậu lại có chuyện gì nữa?"

Hiệu trưởng Hoa dờ khóc dờ cười nhìn Vũ Di Phạm xông vào như một con lóc.

"Hiệu trưởng, tôi nghĩ nên dẹp ngay cái trang confessions vớ vẩn kia đi!"

Anh thờ hồng học nói, biểu tình rất oan ức.

"Cậu muốn nói chuyện của Kỳ Tâm sao? Không cần lo lắng, tôi thấy cậu Sâm Phong này rất được, rất hợp với tiêu chuẩn chọn con rể của tôi..."

"Ai quan tâm thầy chọn rể ra sao chứ?"

"Vũ Di Phạm, rốt cuộc cậu làm sao vậy hả?"

"Hơ...à thì...cả trường đang đồn ầm lên...cho nên...ừm...tôi là thầy giáo chủ nhiệm thì không thể khoanh tay đứng nhìn..."

"Cái thằng này! Tôi là bố nó, tôi còn chưa lo thì cậu lo cái gì chứ?"

Hiệu trưởng Hoa cảm thấy có gì là lạ, trềng mắt hỏi.

"Bởi vì tôi..."

"Cậu làm sao?"

"À thôi, không có gì, chào thầy tôi về!"

Anh tiu ngưu bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Thầy Vũ bị bệnh

Ngày hôm nay là một ngày đáng nhớ của Vũ Di Phàm.

Buổi sáng.

Anh ngao ngán nhìn đám nam sinh đứng xếp hàng dài trước mặt mình.

"Thầy ơi, làm ơn cho em đổi chỗ ngồi gần Kỳ Tâm đi..."

"Thầy ơi, cho em ngồi gần Kỳ Tâm, em hứa sẽ học hành nghiêm chỉnh..."

"Làm ơn đi thầy giáo, không được ngắm cô ấy thì em phát bệnh chết mất..."

"Thầy ơi..."

Anh bóp tay răng rắc, phũ phàng ném ra một câu:

"Các cậu đi cọ nhà vệ sinh hết cho tôi."

Cái cô nhóc này cũng có nhiều ruồi muỗi bám theo đấy!

Buổi trưa.

Tại căng tin.

"Thầy Vũ, sao anh không ăn cơm đi? Không khỏe sao?"

Một giáo viên quan tâm hỏi anh.

"À, tôi không sao..."

Anh liếc nhìn sang bàn bên cạnh, Kỳ Tâm và Sâm Phong ngồi ăn cùng nhau, thân thiết cười nói vui vẻ.

Nhìn cảnh kia là thấy no luôn rồi!

Buổi chiều.

Trường của Kỳ Tâm có một thầy giáo mới chuyển đến.

Mà phương châm sống của cô là "Ở đâu có trai đẹp, ở đó có Kỳ Tâm", nên cô đã tìm mọi cách moi móc thông tin từ bố mình từ mấy hôm trước rồi.

Thầy giáo mới tên là Kim Minh Hoàng, hai mươi hai tuổi, dạy thể dục, điều quan trọng là chưa có bạn gái.

"Hú, trường mình có thầy giáo mới, đẹp trai dã man luôn!"

"Đâu đâu...đẹp trai bằng thầy Vũ không?"

"Chắc là hơn đấy, Hoa Kỳ Tâm bỏ thầy Vũ đi theo thầy giáo mới rồi!"

Đám nữ sinh phấn khích tán gẫu với nhau.

"Nghe nói thầy ấy dạy thể dục, chơi bóng rổ cực đỉnh, lại còn soái vô cùng..."

"Nhìn đằng kia đi, Hoa Kỳ Tâm đang bám dính thầy ấy đòi học chơi bóng rổ kia!"

Giữa sân bóng rổ, Kỳ Tâm đang giữ ba mươi sáu kế câu crush mà cô mới học trên mạng. Nhõng nhẽo có, bảnh bèo có, vô sỉ mặt dày cũng có hết luôn.

Cô cười vui sướng đến nỗi hai mắt hí thành một đường thẳng, lon ta lon ton chạy theo thầy thể dục.

"Thầy Kim, thầy chơi bóng đỉnh quá à! Em ngưỡng mộ thầy quá đi!"

Kim Minh Hoàng ngượng ngừng cười:

"Em quá khen rồi! Khi nào rảnh thầy sẽ lại dạy em chơi!"

"Thật sao? Tuyệt quá đi! Em lúc nào cũng rảnh hết!"

Ôi, người gì đâu mà vừa đẹp vừa thân thiện, đâu có như ai kia, xí, đồ chánh chọe!

Cô đâu biết rằng "ai kia" đang đứng ở một góc sân, thu hết điệu bộ đại trai của cô vào mắt.

Buổi tối.

"Bố, muộn rồi, bố chuẩn bị đi đâu vậy?"

"Thầy giáo Vũ bị bệnh, bố đến bệnh viện thăm một chút."

Hai mắt Kỳ Tâm tỏa sáng:

"Thật sao? Bị bệnh gì vậy ạ?"

"Nghe nói là bị viêm loét dạ dày."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đến lượt Kỳ Tâm ăn giấm

"Ồ, bị viêm loét dạ dày sao?"

Kỳ Tâm mừng thầm trong bụng, đúng là đáng đời mà, ai bảo suốt ngày ăn hiếp cô.

"Bố à, cho con đi với! Đi mà bố!"

"Ồ? Hôm nay tự nhiên biết quan tâm thầy giáo thế?"

"Thầy giáo của con mà, bố cho con đi theo đi, con nhất định sẽ chăm sóc thầy ấy "thật chu đáo"!"

"Được rồi, đừng có quậy tung bệnh viện người ta lên đấy!"

"Vâng vâng..."

Kỳ Tâm ngọt ngào đáp, vạch sẵn trong đầu hàng loạt kế hoạch trả thù Vũ Dĩ Phàm.

Bệnh viện.

"Kỳ Tâm, con đi đâu đó, sao không vào cùng bố luôn?"

"À, con đi mua chút đồ ăn cho thầy Vũ..."

"Bố mang rất nhiều đồ ăn rồi, con làm ơn ngồi yên một chỗ đi!"

"Con chỉ mua một ít cháo thôi mà!"

Kỳ Tâm chạy vù đi, trên môi nở nụ cười gian xảo. Đồ ăn thì rất nhiều, nhưng cháo trắng thêm nửa lọ muối thì chỉ có một suất đặc biệt mà thôi...

Trong phòng bệnh của Vũ Dĩ Phàm.

"Thầy Vũ, cậu đã đỡ hơn chưa? Sao tự nhiên lại bị viêm loét dạ dày chứ?"

Hiệu trưởng Hoa quan tâm hỏi.

"Anh ấy từ trước đến giờ luôn có thói quen ăn đồ chua! Nói mãi mà vẫn không nghe!"

"Hà Thủy, em biết gì mà nói!"

Vũ Dĩ Phàm bắt mắt nhìn cô gái ngồi bên cạnh. Cô ấy là Ly Hà Thủy, đồng nghiệp và cũng là bạn từ thời cấp ba của anh. Cô thích thầm anh từ khi còn học cấp ba đến giờ.

"Hừ, anh mau ăn cháo đi!"

"Cháo trắng sao? Anh không thích, không ăn!"

"Anh bị loét dạ dày, không ăn cháo thì ăn cái gì chứ?"

"Đã bảo là không ăn!"

Hai người cười nói vui vẻ, đến nỗi hiệu trưởng Hoa ngồi đó cũng thấy mất tự nhiên.

"Khụ, cậu nghỉ ngơi đi, tôi đi trước đây. Haizz, con bé Kỳ Tâm này chạy đâu mất dạng rồi!"

Không ai biết Kỳ Tâm này giờ đứng trước cửa, chứng kiến hết cảnh tượng thân mật vui vẻ vừa rồi. Cô khó chịu bước vào.

"Bố, cháo trắng bố nhờ con mua này!"

Cô đặt tô cháo đánh bịch một cái lên bàn, xì mặt bỏ đi.

"Con bé này, sao lại vô lễ vậy chứ?"

Hiệu trưởng Hoa thấy vậy cũng vội đuổi theo.

Ly Hà Thủy nhìn theo hướng Kỳ Tâm chạy đi, nhúm mày nói:

"Cô bé đó chính là con gái hiệu trưởng Hoa sao? Có vẻ như được nuông chiều thành hư rồi!"

"Hà Thủy! Đừng nói vậy, em hiểu lầm Kỳ Tâm rồi!"

Anh không vui nói, với lấy tô cháo của Kỳ Tâm, xúc một miếng lớn đưa vào miệng.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Kỳ Tâm bị bắt nạt

"Ừ khụ khụ khụ...ặc ặc ặc..."

"Dĩ Phàm! Anh làm sao vậy?"

Ly Hà Thủy hoảng sợ nhìn anh ho như sắp chết tới nơi.

"Đang yên đang lành, tự nhiên ăn cháo vào thì lại ho?"

Cô nghi ngờ định giật lấy tô cháo từ tay anh.

"Em làm gì vậy? Trả cho anh!"

Vũ Di Phàm ăn phải miếng cháo mặn muốn rớt lưỡi, nhưng vẫn phải cố làm như không biết gì. Đây là cháo mà hiệu trưởng mua cho anh!

"Sao lúc này còn ông ọ chê cháo trắng cơ mà? Bây giờ lại ăn như chết đói vậy?"

Ly Hà Thủy bĩu môi, chẳng lẽ cháo này lại ngon đến thế? Đã vậy cô cũng muốn thử một miếng.

"Cho em một miếng đi!"

"Ồi, không được!"

Anh khò sờ than trời, nếu để Hà Thủy nếm được cháo này, không biết cô ấy sẽ làm gì cha con Kỳ Tâm nữa.

Đã đến nước này...

Anh nhắm mắt nhắm mũi nuốt hết tô cháo vào miệng.

"Ưm ưm...ặc...ngon dễ sợ..."

Rồi anh lặn ra bất tỉnh nhân sự.

...

Hôm sau.

Cả lớp ngạc nhiên vì người bước vào lớp không phải là thầy Vũ như mọi khi, mà là cô giáo Ly.

"Thầy Vũ bị bệnh, tuần này có thể không lên lớp được. Thời gian này, cô sẽ dạy môn toán cho các em thay thầy ấy."

"Trời, thầy bị bệnh gì vậy cô? Có nặng lắm không ạ?"

Cả lớp lo lắng hỏi, duy chỉ có một mình Kỳ Tâm là bất mãn khoanh tay trước ngực.

Cô không ngốc đến nỗi không nhìn thấy ánh mắt không mấy thiện cảm của cô giáo Ly khi nhìn cô.

Hừ, cô cũng không ưa gì cô ta cả!

...

"Hoa Kỳ Tâm, em không nghe giảng mà nhìn đi đâu đó?"

"..."

"Đừng nghĩ mình là con hiệu trưởng mà xác xược với tôi!"

Ly Hà Thủy bức tức, lớn tiếng mắng Kỳ Tâm. Cả một lớp học bốn mươi con người, nhưng cô ta chỉ để ý mỗi một mình Kỳ Tâm, chỉ cần Kỳ Tâm phạm phải một lỗi gì, cô ta lập tức mắng sa sả.

"Hoa Kỳ Tâm, mời em lên bảng làm bài tập số 5!"

Cả lớp hú hồn, bài đó rất khó, Sâm Phong còn chưa làm được. Không lẽ Kỳ Tâm làm gì chọc giận cô giáo Ly rồi sao?

Quả nhiên, Kỳ Tâm loay hoay cả buổi vẫn chưa làm được bài toán đó.

Ly Hà Thủy thấy vậy càng lên nước:

"Đã không làm được bài, còn không chịu nghe giảng, vô lễ với giáo viên nữa! Em về nhà chép một trăm lần nội quy, buổi sau nộp cho tôi!"

Một trăm lần nội quy! Cô giáo Ly bị điên rồi sao?

Cả lớp sợ xanh mặt, một vài người đứng lên xin cô giáo giảm bớt hình phạt cho Kỳ Tâm.

"Ai nói giúp cho Hoa Kỳ Tâm, phạt gấp đôi!"

Ly Hà Thủy cao ngạo nói.

Kỳ Tâm không nói gì, chỉ nhếch mép cười nhạt.

Cô giáo Ly thân mến, nãy giờ em ghi âm hết rồi, giờ chỉ cần gửi cho thầy Vũ cute thôi!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Thầy Vũ có em trai

Đúng như Kỳ Tâm dự đoán, chỉ năm phút sau, chuông điện thoại của Ly Hà Thủy vang lên. Cô ta nghe máy xong, sắc mặt tái mét, mắt trừng trừng nhìn Kỳ Tâm.

"Cô có chút việc gấp phải đi trước, các em tự quản nhé."

Cô ta hốt hải chạy đi, làm gì còn về kiêu ngạo hống hách như lúc quát mắng Kỳ Tâm nữa.

...

Bệnh viện.

"Hà Thủy, em làm anh rất thất vọng."

Vũ Dĩ Phàm thờ dãi nhìn cô gái đang sụt sùi khóc lóc trước mặt mình.

"Dĩ Phàm, em chỉ muốn giúp anh xả giận thôi..."

"Con bé là học sinh của anh! Em không có quyền làm gì nó cả!"

"Em xin lỗi..."

"Hôm nay anh sẽ xuất viện, không phiền em phải dạy thay anh nữa đâu!"

Anh kiên quyết nói, mặc kệ Ly Hà Thủy van xin nín kẻo.

"Dĩ Phàm, anh với cô bé Kỳ Tâm đó không bình thường!"

Cô ta cười lạnh.

"Đó là chuyện của anh!"

Anh lạnh lùng đáp lại.

...

Tối hôm đó, tại nhà Vũ Dĩ Phàm.

"Anh hai, anh bị cô nào đá hả? Sao mặt bí xị thế kia?"

"Thằng quý kia, biết gì mà nói? Ăn nhanh lên rồi đi rửa bát đi!"

"Suốt ngày rửa bát! Bố mẹ để em đến đây ở cùng anh là để anh chỉ bảo em học hành, chứ không phải đến làm osin cho anh đâu nhá!"

Vũ Dĩ Việt nhe răng trợn mắt cãi lại.

"Ngoan, đi rửa bát đi, sau này anh lấy vợ, sẽ có người rửa bát thay em!"

"Hừ! Anh nhớ đấy!"

Một lúc sau.

Kính coong...

Vũ Dĩ Phàm nằm dài trên sofa xem ti vi.

"Dĩ Việt, ra mở cửa đi!"

"Nhà của anh, anh đi mà mở!"

Anh tức điên lên, ở trường bị bà thím Hoa Kỳ Tâm chọc tức vẫn còn chưa đủ sao trời, ở nhà lại đến thằng em trai trời đánh này nữa.

"Có tin anh đóng gói trả em về cho bố mẹ không hả?"

"Hừ! Để tôi đi vậy! Suốt ngày chỉ biết ăn hiếp con nít!"

Vũ Dĩ Việt lâu lâu như ông cụ non, đi ra mở cửa.

"Oa, chào chị xinh đẹp! Chị xinh đẹp ơi, chị xinh quá à!"

Vũ Dĩ Việt phấn khích hét toáng lên.

"Oa, thầy Vũ phiên bản nhỏ đây sao?"

Kỳ Tâm cũng phấn khích hét toáng lên.

"Chị xinh đẹp à, cho em thơm một cái được không?"

Vũ Dĩ Việt cười tít mắt hỏi.

Kỳ Tâm cực kì thích thằng bé đáng yêu này, reo ầm lên:

"Được chứ được chứ, một trăm cái cũng được!"

"Chị xinh đẹp mang nhiều đồ ăn thế? Cho em đúng không?"

"Đúng đúng, cho em hết..."

"Chị xinh đẹp tên là gì vậy?"

"Chị là Hoa Kỳ Tâm..."

"Đọc số điện thoại."

"0123456789."

"Ok! Lưu là "Chị Kỳ Tâm xinh đẹp" được không?"

"Được được..."

"..."

Cứ thế hai người đứng ở cửa léo nhéo nói chuyện, đúng hơn là thi nhau hét ầm lên hàng tiếng đồng hồ.

Vũ Dĩ Phàm bị ồn quá không chịu nổi, tức giận chạy ra túm cổ hai kẻ tâm thần kia lôi vào nhà.

"Em trai vào rửa bát tiếp được chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Chị không có cửa đâu!

"Thì ra nhóc là em trai thầy Vũ sao? Đúng là giống thật đó..."

Kỳ Tâm thích thú nựng nựng hai má phúng phính của Vũ Di Việt.

"Không giống, em đẹp trai hơn anh hai nhiều!"

Vũ Di Việt nhăn mặt phản bác.

"Còn nữa, cảm chị xinh đẹp được gọi em là nhóc!"

"À...ừ...chị nhớ rồi..."

Kỳ Tâm đơ người mấy giây, quái lạ, sao lúc nói chuyện với thằng nhóc này, cô luôn phải nhún nhường nó vậy?

"Hoa Kỳ Tâm, em đến đây làm gì?"

Một giọng nói nguy hiểm vang lên cắt đứt cuộc trò chuyện nhí nhố của Kỳ Tâm và Di Việt.

"À...em đến thăm thầy, không được sao?"

"Ồ...được chứ...em ngồi đó đi..."

Anh cười thân thiện nhưng trong lòng thì đang chửi thầm. Đến thăm tôi sao, có mà đến xem tôi chết chưa thì có!

Kỳ Tâm đang ân hận về vụ tô cháo "siêu muối" hôm trước, cô chủ động cười nói lấy lòng anh:

"Thầy Vũ à, thầy đã khỏe hẳn chưa? Em có đem rất nhiều trái cây, để em gọt cho thầy ăn nhé? Dạ dày thầy không tốt, đừng nên ăn những thứ quá chua..."

"Và cả những thứ quá mặn nữa!"

Anh hờ hững bổ sung một câu.

"À...phải phải...đúng vậy đó, hihi..."

Xoảng!

"Anh hai ơi, chị xinh đẹp ơi, em làm vỡ bát mất rồi, huhu..."

"..."

Vũ Di Phạm ngạc nhiên muốn rót luôn mắt ra ngoài, thằng quý này cũng biết khóc lóc làm nũng cơ đấy!

Anh đang định đứng lên thì Kỳ Tâm đã nhanh nhẩu đứng dậy ấn anh ngồi xuống ghế.

"Thầy Vũ à, để em đi! Thầy mới ốm dậy, cần phải nghỉ ngơi nhiều! Hi hi..."

Anh hơi mỉm cười, hứng thú nhìn bóng dáng nhỏ bé của cô xăm xăm chạy vào phòng bếp. Coi bộ cô nhóc này cũng biết làm việc nhà đấy chứ!

Xoảng! Xoảng! Xoảng!

"Huhu, anh hai ơi, chị xinh đẹp cũng làm vỡ bát mất rồi!"

Anh hằm hằm đi vào bếp, xách cổ hai kẻ phá hại kia lôi ra ngoài.

"Mời hai ông bà ngồi chơi xơi nước giùm tôi!"

Kỳ Tâm áy náy nhìn anh cúi húi dọn dẹp trong bếp.

"Chị xinh đẹp đừng để ý, em nói cho chị nghe, trông anh hai hung dữ vậy thôi, chứ nhìn mặt là biết anh ấy có số hầu vợ rồi!"

Vũ Di Việt thản nhiên ăn trái cây, lại bắt đầu một chủ đề nhí nhố mới.

"Thật sao? Hừm..."

"Không cần phải tính toán, chị không có cửa đâu!"

"Gi؟؟ Thằng nhóc này, em biết chị đang nghĩ gì sao?"

Kỳ Tâm giật thót, có lẽ thằng oắt này từ hành tinh khác đến mất!

"Nhìn bản mặt đại trai của chị là em biết thừa rồi!"

"Chị đâu có..."

"Muốn làm chị dâu của em sao, chị còn phải cố gắng nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đưa em về

"Tại sao chứ? Chị vừa xinh vừa đáng yêu, cái gì chị cũng giỏi hết!"

Kỳ Tâm nhanh nhẩu biện hộ.

"Kỳ Tâm, em đã làm bài tập chưa?"

Vũ Di Phàm từ trong nhà bếp đi ra, cất giọng lạnh lùng hỏi.

"Hó? Bài tập gì chứ?"

"Bài tập sách giáo khoa trang 23, sách bài tập trang 92, bài số 10 và 15 sách tham khảo trang 36, 10 tập đề luyện thi, 100 bài tập tôi tự soạn nữa..."

Rầm!

"Ôi, chị xinh đẹp ngất xỉu rồi anh hai ơi!"

Anh cau mày nhìn cô nằm thẳng cứng trên ghế sofa.

"Gọi cô ấy dậy!"

"Chị ơi, chị à, chị xinh đẹp ơi, tỉnh lại đi, chị đừng chết mà...huhu..."

"..."

"Lẽ nào chị sẽ giống như công chúa Bạch Tuyết, tỉnh lại sau nụ hôn của hoàng tử? Anh hai, mau lại đây hôn cho chị ấy tỉnh lại đi!"

Bốp!

Anh nổi giận, không thương tiếc táng cho thẳng em quý hóa một cú vào đầu.

"Cấm em ăn nói linh tinh! Muốn thì em đi mà hôn!"

"Huhu...đau quá...đồ bạo hành trẻ nhỏ, đồ...đồ vũ phu! Hèn gì đến giờ vẫn ế!"

Di Việt ôm đầu khóc tu tu, trông vô cùng đáng thương.

"Ế gì mà ế hả? Anh đây quá nhiều người theo đuổi nên chưa lựa được thôi!"

"Hừ! Bớt造谣 đi anh hai! Trừ bà chị này ra, em thấy chẳng có ai thèm theo anh cả!"

"Em thì biết gì? Hoa Kỳ Tâm dở hơi này chính là một phần tử quá khích trong đám con gái theo đuổi anh đó!"

"Cũng chỉ có người dở hơi như bà chị này mới đi theo đuổi anh!"

Di Việt lắc lắc đầu, ngã người vào ghế suy tư.

"Hai người vừa phải thôi! Thấy tôi đang xỉu, không lo cứu chữa thì thôi, lại còn ở đây nói xấu tôi nữa!"

Kỳ Tâm nhảy dựng lên.

"May quá! Chị tỉnh rồi, nhà em có mỗi hai phòng, em không thể để chị ngủ phòng em được, mà em lại không nỡ để chị ngủ ngoài phòng khách..."

"Dĩ Việt! Ngậm mồm lại mau! Về phòng học bài!"

Anh tức giận gầm lên, rồi quay sang Kỳ Tâm:

"Còn em nữa, mau về nhà học bài đi! Em đến đây đã xin phép bố mẹ chưa? Có biết bây giờ muộn lắm rồi không hả?"

"Phải đó thầy Vũ, muộn quá rồi, một mình em về sợ lắm á...huhu..."

"Hừ! Đợi một chút, tôi gọi taxi đưa em về!"

Anh phát mệt với cô nhóc này mất!

"Huhu...không được đâu, nhớ...nhớ ông tài xế...giờ trò với em thì sao? Tốt nhất là thầy đưa em về đi..."

Cô khóc ầm lên, làm như mình oan ức lắm

Anh tức quá, hai tay nắm chặt quả đấm, nhếch miệng cười:

"Vậy em không sợ tôi sẽ giờ trò gì với em sao?"

Cô lẩm bẩm:

"Được vậy thì tốt quá!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Lãng mạn

"Lẩm bẩm cái gì đó?"

Anh nhìn cô như muốn xừ từ cô luôn vậy.

"À...haha...đâu có gì đâu..."

Im lặng mấy giây.

"Ừa, thầy Vũ, thầy không định đi sao?"

Kỳ Tâm chợt dạ hỏi dò, lỡ anh đổi ý thì tính sao giờ?

"Tôi đang gọi taxi, tôi sẽ đi cùng em..."

"Ồi không được..."

Thầy giáo soái ca ơi, gọi taxi thì còn gì là không gian riêng tư nữa? Không hiểu đầu óc thầy thông minh ở đâu nữa!

"Sao lại không được?"

Anh vẫn dùng ánh mắt lạnh lùng thăm vắn cô.

"À...tại vì...em bị say xe...đúng đúng...em bị say xe đó..."

Bùm!

Anh tức điên, đấm tường lún luôn một mảng.

"Tóm lại giờ Hoa tiểu thư muốn thế nào?"

"Hơ...thầy làm em sợ đó..."

"Tôi hỏi em muốn thế nào?"

"À thì...em thấy tốt nhất là thầy cùng em đi dạo phố, ấy nhằm, đi bộ, đúng rồi, là đi bộ đó..."

Anh không nói gì, lừ lừ quay vào phòng, bỏ lại Kỳ Tâm thấp tha thấp thỏm.

Thất bại rồi sao? Âm mưu của cô thất bại rồi sao? Huhu...

"Khoác áo vào!"

"Há?"

Lại quát! Giật hết cả mình không à!

"Ngoài trời lạnh lắm! Mau khoác áo vào! Tôi đưa em về!"

Cô mở to mắt nhìn chiếc áo khoác giờ lên trước mặt.

"Áo của thầy hả?"

"Sao em nói nhiều quá vậy? Không lẽ của Dĩ Việt?"

"A được được...em mặc liền!"

Kỳ Tâm vui sướng giật lấy chiếc áo, trong lòng tràn ngập hạnh phúc. Ôi, áo của soái ca, mùi của nó thật là nam tính quá đi!

Anh nhìn cô cười như con ngốc, khuôn mặt anh tuần bất giác cũng nở nụ cười.

"Cát!!!! Đề nghị hai ông bà dừng ngay hành động dạy hư trẻ con!"

Dĩ Việt từ đâu chạy ra, phá tan tành không khí lạnh mạn.

"Muốn đánh mông hả em trai? Về phòng mau!!!"

Mặt anh đen như đáy nồi, sao anh đang hoảng từ tề thể mà lại có thằng em trai đen tối như vậy?

...

Trên đường về.

"Oa, trời đẹp quá ha thầy Vũ?"

"Đen thui chứ có gì đẹp!"

"Một hai ba bốn năm sáu...hí hí...nhiều sao quá, thật lãng mạn quá..."

"Kỳ Tâm này!"

"Dạ?"

Anh đột nhiên nhìn thẳng vào mắt cô làm tim cô đập thình thịch như muốn nhảy ra ngoài. Ôi, không phải là tỏ tình đấy chứ??? Ngại quá đi!

Đáp lại trái tim thổn thức của cô là một câu nói vô cùng nghiêm túc:

"Có lẽ tôi nên đưa em đến bệnh viện tâm thần trước."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Kỳ Tâm tổn thương

Bệnh viện tâm thần sao?

Anh muốn đưa cô đến bệnh viện tâm thần sao?

Cô cố nặn ra một nụ cười:

"Thầy Vũ, thầy vui tính quá đi! Sao lại muốn đưa em đến bệnh viện tâm thần?"

Anh làm bộ thờ dài:

"Dấu hiệu thứ nhất, hay cười một mình."

"..."

"Dấu hiệu thứ hai, hay ảo tưởng."

"..."

"Dấu hiệu thứ ba, hay tự nhận mình đẹp và bắt người khác công nhận điều đó."

"..."

"Dấu hiệu thứ tư, mất khả năng nhận thức thế giới xung quanh."

"..."

Kỳ Tâm bị anh nói cho xanh mặt, bất lực cãi lại:

"Sao thầy lại nói em mất khả năng nhận thức thế giới xung quanh?"

Anh giờ tay chỉ chỉ lên trời, thần nhiên đáp:

"Trời đen thui không có lấy một ngôi sao, vậy mà em lại đếm được tận sáu ngôi!"

"À...hơ..."

Huhu, con người vô tâm kia, cô đang bị tình yêu làm mờ mắt, nhìn đâu cũng thấy màu hồng, nhìn trời đen thui cũng thấy sao, anh có hiểu không hả?

"Thôi, đi nhanh lên, có vẻ trời sắp mưa rồi đấy!"

Anh vừa dứt lời...

Rào rào rào rào rào...

"Thầy Vũ, tôi hối hận vì đã thích anh!"

Kỳ Tâm nước nở khóc, mồm miệng gì mà vừa gọi mưa là mưa liền! Lại còn coi cô như một kẻ tâm thần nữa!

"Này, đứng lại, em đi đâu đó? Trời đang mưa to đấy!"

Kỳ Tâm khóc um lên, xông vào một quán nhậu ven đường.

"Òa òa á á...huhuhu..."

Chủ quán thấy vậy sợ hết hồn:

"Cháu không sao chứ?"

"Cháu không sao, cho cháu một chai, à không, hai chai, à không, hai thùng bia đi!"

"Hai...hai thùng sao? Cháu không uống được đâu!"

"Tóm lại ông có bán không hả?"

"..."

"Không bán chứ gì?"

Kỳ Tâm móc trong túi ra một cái bật lửa, cái bật lửa này là bố cô đi du lịch nước ngoài mua về tặng cô, là hàng hiệu phiên bản giới hạn, đúng chuẩn dân chơi.

"Mang bia ra đây! Tôi đốt quán bây giờ!"

Cô khiêu khích nhìn ông chủ quán tội nghiệp.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Ai chuộc em về?

Ông chủ quán sợ hãi vội mang hai thùng bia ra.

Kỳ Tâm thấy vậy, mắt sáng lên, bắt đầu mở bia ra uống, uống một hơi hết một chai, vừa uống còn vừa rên rĩ hát.

"Huhu, ở đâu ra một con người vô tâm như vậy..."

"Đúng là đồ mất mủ mới không nhìn thấy mình tốt thế nào mà..."

"Một thằng khốn, tôi sẽ bắt cóc anh bán sang Trung Quốc, không, bán sang châu Phi cho chết!"

...

Khi Vũ Dĩ Phàm đuổi kịp thì đã thấy Kỳ Tâm nằm lăn ra bàn ngáy khò khò.

Ông chủ quán len lén nhìn sắc mặt đen thui của anh, dè dặt hỏi:

"Cậu là Vũ Dĩ Phàm đúng không?"

"Đúng là tôi! Có chuyện gì sao?"

"Bạn gái cậu uống say, đập nát hết quán của tôi rồi! Cô bé còn nói một lát nữa sẽ có người tên là Vũ Dĩ Phàm đến đền..."

Anh nghe đến đây, sắc mặt từ màu đen thui chuyển sang đỏ như núi lửa phun trào.

"Bạn gái gì cơ? Ông đừng ăn nói linh tinh! Lại còn đền cái gì chứ? Tôi không liên can!"

Ông chủ quán này giờ vẫn nghĩ Kỳ Tâm là tiểu thư nhà giàu bỏ nhà đi chơi, đợi một lúc sẽ có người đến chuộc, bây giờ nghe anh nói không chịu đền, tức giận túm áo anh la ầm lên:

"Đồ mất nết kia! Đền cho tôi mau! Thanh niên trai tráng gì mà bắt nạt một ông già lợm khộm vậy hả?"

Anh đen mặt nhìn xung quanh, chai lọ vỡ tan tành, bàn ghế đổ tứ tung, nồi niêu xoong chảo, bát đĩa thìa đĩa nhà người ta đều bị Kỳ Tâm đập nát bét không chừa một thứ gì.

Còn cái kẻ đầu sỏ gây chuyện thì đang nằm lăn quay ra ngù như chết.

"Giờ sao? Không đền đúng không?"

Ông chủ quán vẫn túm chặt anh không buông.

Giời ơi! Anh có tội tình gì? Sao ông ấy lại nhìn anh như thằng phá làng phá xóm thế này?

"Dạ cháu xin lỗi, cháu chỉ có nhiều đây thôi, ông cảm tạ được không?"

Anh nuốt cục tức vào bụng, móc hết tiền trong túi ra đưa cho ông chủ quán.

Kỳ Tâm đang nằm ngáy o o, tự dưng ngóc đầu dậy, lè nhè nói:

"Chỗ đó không đủ đâu, ông à, cho cháu cầm tên này ở đây nha! Mai cháu đến chuộc!"

Ông chủ quán: "..."

Anh: "..."

"Ông yên tâm đi, cháu không đến chuộc thì cũng có mẹ Ly Hà Thủy đến rước về!"

"..."

"Anh ta biết rửa bát, biết nấu cơm, biết làm việc nhà, biết nhiều thứ lắm!"

"..."

"Cho anh ta làm bồi bàn thì các chị em ghé quán của ông ngùn ngụt cho xem! Ha ha ha ha...khụ...ọc ọc..."

"..."

Ai đó nghe thấy mấy lời chán sống của Kỳ Tâm, tức giận nhét tiền trở lại vào ví, hăm hăm bỏ về.

"Này, cậu kia, cậu không đèn tôi à? Còn cô bé kia thì ai đưa về đây?"

Ông chủ quán tội nghiệp đuổi theo gọi anh lại.

Anh không thèm ngoảnh lại lấy một lần, gắt um lên:

"Ông cứ để cô ta nằm đó đi, lát nữa sẽ có người tên là Sâm Phong đến chuộc!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tôi đưa cô ấy về!

"Ông cứ để cô ta nằm đó đi, lát nữa sẽ có người tên là Sâm Phong đến chuộc!"

Anh vừa dứt lời...

"Ừa, thầy Vũ, muộn thế này rồi sao thầy còn ở đây?"

Sâm Phong xách một túi đồ đi qua, ngạc nhiên hỏi.

"À, thầy đi dạo thôi...Còn em sao lại ở đây?"

"Em đi mua chút đồ thôi ạ...ừa, kia không phải Kỳ Tâm sao?"

Sâm Phong nhìn qua cũng nhận ra là Kỳ Tâm, cậu hốt hoảng chạy đến đỡ cô dậy.

"Kỳ Tâm, Kỳ Tâm, sao cậu lại nằm đây? Cậu uống bia sao? Trời ạ, mau đứng dậy, tớ đưa cậu về!"

"Á, bỏ ra, tôi không về đâu! Cậu là ai? Đừng có mà lợi dụng nhé!"

"Tớ là Sâm Phong! Cậu không nhận ra tớ sao? Mau đi về, một mình cậu ở đây không an toàn!"

"Ai nói Kỳ Tâm một mình ở đây?"

Một giọng nói vừa lạnh lùng vừa phẫn nộ vang lên.

"Ừa, thầy Vũ, thầy chưa đi sao? Em tưởng thầy đi dạo mà!"

"Phải, tôi đi dạo cùng với Kỳ Tâm!"

Anh bước đến kéo tay Kỳ Tâm định công lên.

(Ông chủ quán: "Yeahhh! Cuối cùng cậu ta cũng quay lại rồi!")

Sâm Phong lạnh lùng gạt tay anh ra:

"Thầy nói là Kỳ Tâm đi cùng thầy? Vậy tại sao thầy lại để cô ấy say khướt thế này?"

"Việc này là ngoài ý muốn! Cậu tránh ra, tôi đưa Kỳ Tâm về!"

"Sao mà em yên tâm được? Thầy tránh ra, em đưa Kỳ Tâm về!"

Vũ Dĩ Phàm lạnh mặt quát lên:

"Giao cô ấy cho cậu mới là không yên tâm! Tôi là thầy giáo của cô ấy, đây là trách nhiệm của tôi!"

"Thầy vẫn còn nhớ mình là thầy giáo của Kỳ Tâm sao?"

Sâm Phong bám theo không buông.

"Tôi cũng mong cậu đừng vượt quá giới hạn của một người bạn!"

Anh bỏ lại một câu, cõng Kỳ Tâm đi.

"Chết tiệt!!!"

Sâm Phong đá ghế đánh "rầm" một cái, tức giận bỏ đi.

(Ông chủ quán: "Ai trả tiền cho tôi??")

...

Trên con đường khuya vắng vẻ.

"Ơe...ơe...ự..."

Kỳ Tâm nôn lấy nôn để.

Vũ Dĩ Phàm khóc dở mếu dở lau áo, lau tay, lau mặt, lau đầu, lau đi lau lại khuôn mặt đẹp như nam thần và mái tóc bồng bênh quăn rũ của mình.

Nếu để đám nữ sinh thấy cảnh này, hình tượng soái ca của anh sẽ tan thành mây khói.

Tĩnh tĩnh tĩnh tĩnh...

Chuông điện thoại của Kỳ Tâm reo lên.

Nhìn Kỳ Tâm đang gà gât ngủ, anh thờ dãi cầm điện thoại lên xem.

"Bố bụng xệ" đang gọi...

Thôi chết rồi! Bố Kỳ Tâm đang gọi!

Hiệu trưởng đại nhân đang gọi!

Làm sao giờ???

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Bị hiệu trưởng thẩm vấn

Anh thần thờ nhìn chăm chăm vào dòng chữ "Bố bụng xệ đang gọi" kia.

Hoa Kỳ Tâm, kiếp trước tôi nợ gì em đúng không?

Nghe hay không nghe?

Nghe cũng chết, không nghe cũng chết!

Anh đang do dự thì Kỳ Tâm đã chớp lấy điện thoại.

"Alo, bố béo của con đó hả?"

"Kỳ Tâm! Con đang ở đâu? Con có biết bây giờ là mấy giờ rồi không?"

"Con đang ở...òà huhu, bố ơi, con đang ở đâu đây...huhuhu..."

Hiệu trưởng Hoa nghe vậy bủn rủn tay chân:

"Con không sao chứ? Con ở đâu vậy? Bình tĩnh kể cho bố nghe!"

"Con bị bắt cóc rồi bố ơi!! Uhuhu..."

Ông bố tội nghiệp nào đó sợ rớt tim ra ngoài luôn rồi.

"Con...bị bắt cóc sao? Con có nhìn rõ mặt tên bắt cóc không?"

Kỳ Tâm dụi dụi mắt nhìn Vũ Dĩ Phàm bên cạnh:

"Tên bắt cóc sao? Ừm...nhìn mặt anh ta giống mặt thầy Vũ Dĩ Phàm ghê!"

Anh sợ khiếp vía, vội giắt lấy điện thoại:

"Hiệu trưởng Hoa, là tôi, là Vũ Dĩ Phàm! Chuyện không như Kỳ Tâm nói đâu!"

"Là cậu sao? Mau đưa con gái tôi an toàn trở về, ngay lập tức!"

"Dạ dạ..."

Ba mươi phút sau, anh đang yên vị ngồi trên ghế uống nước cùng hiệu trưởng Hoa.

"Vũ Dĩ Phàm, cậu có thể giải thích tôi nghe chuyện gì đã xảy ra được không?"

"À dạ...chuyện là thế này..."

"Tại sao con gái tôi lại ở cùng cậu? Tại sao nó lại say không biết trời đất là gì như thế? Tại sao hai đứa không về sớm mà lại lang thang ngoài phố khuya thế này? Tại sao..."

"Hiệu trưởng, tôi biết lỗi rồi, tại tôi tại tôi hết..."

Anh khúm núm đáp, trong lòng thì muốn treo ngược Kỳ Tâm lên trần nhà đến nơi.

Hiệu trưởng Hoa thở dài:

"Dĩ Phàm, cậu thật sự không biết gì sao?"

Anh ngơ ngác hỏi lại:

"Biết cái gì cơ ạ?"

"Con bé Kỳ Tâm, nó rất thích cậu. Mặc dù bản tính nó mê trai đẹp, nhưng tôi chưa từng thấy nó để ý ai như cậu."

"Tôi..."

"Dĩ Phàm, tôi biết cậu khó xử. Tình cảm nó dành cho cậu, cậu có thể chấp nhận hoặc từ chối, tôi không có quyền can thiệp."

"..."

"Nhưng tôi là bố của Kỳ Tâm, thấy nó vì cậu mà bê tha như thế, tôi không thể làm ngơ. Có thể tôi sẽ cho con bé chuyển trường."

Anh thần thờ không tin vào tai mình. Không, Kỳ Tâm không thể chuyển trường được, anh không thể xa cô ấy được!

Hả? Chẳng lẽ anh cũng thích Kỳ Tâm rồi sao?

Hiệu trưởng Hoa nhìn anh lăm lăm một mình như kẻ điên, đằng hắng một tiếng:

"Ừm! Kỳ thi khảo sát sắp tới, nếu Kỳ Tâm qua được, tôi sẽ không bắt nó chuyển trường nữa. Còn nếu không..."

"Giời ạ! Hiệu trưởng đừng nói nữa! Tôi đảm bảo là Kỳ Tâm sẽ qua!"

Anh bật dậy như lò xo, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Ôn thi

Ngày chủ nhật. Ba giờ sáng.

"Trời đất! Kỳ Tâm, sao con dậy sớm quá vậy?"

Bố mẹ Kỳ Tâm nghe thấy tiếng động lạ trong phòng cô, vội chạy vào xem có chuyện gì.

"Oáp...dậy cái gì chứ...con còn chưa đi ngủ mà..."

"Con học thâu đêm sao?"

"Dạ vâng...oáp..."

Hoa phu nhân nghe vậy mừng quá ngất luôn tại chỗ, còn hiệu trưởng Hoa thì khẽ mỉm cười, bước đến vỗ vai con gái:

"Giỏi lắm, nhưng mà con phải học hành có giờ giấc điều độ, thức khuya xấu lắm đó!"

"Dạ!"

Kỳ Tâm lễ phép đáp, sau đó lăn ra ngủ như chết.

Buổi trưa.

"Ừa, là thầy giáo Vũ sao?"

"Là tôi, Hoa phu nhân. Tôi đến kèm Kỳ Tâm học."

"Trời ơi, tiếc quá, con bé vừa mới ra ngoài, nó nói là muốn ra hiệu sách!"

"Hả? Kỳ Tâm đến hiệu sách sao?"

Anh vội vàng chạy như bay đến hiệu sách gần đó.

Haizz, cô nhóc này, không phải tại lời anh nói tối qua mà nổi khùng đấy chứ?

(Tối hôm qua....

Tại nhà Vũ Dĩ Phàm

"Thầy Vũ, em không muốn chuyển trường, em nhất định phải vượt qua kỳ thi này!"

Kỳ Tâm thu dọn sách vở chuẩn bị ra về.

"Cố lên, tôi cũng không muốn em chuyển trường đâu!")

Đấy, anh chỉ nói mỗi câu đó thôi, còn cô nhóc này nghĩ đi đâu thì anh cũng bó cánh rồi.

Hiệu sách.

Có một cô nữ sinh đang ngẩn ngơ nhìn dãy sách cao ngất, do dự không biết nên chọn sách nào.

Dẫn theo không biết bao nhiêu con mắt cũng đang ngẩn ngơ ngắm nhìn cô.

"Ồ, hình như cuốn kia mình có thấy trong giá sách của thầy Vũ!"

Cô kiễng chân lên với một cuốn sách, lập tức có vài anh chàng lao đến lấy cho cô.

Kỳ Tâm tươi cười nói cảm ơn, làm bọn họ sượng muốn nhảy cẫng lên.

"Kỳ Tâm! Trùng hợp quá, em cũng đến đây mua sách sao?"

Vũ Di Phàm lao xông xộc vào hiệu sách, miệng thở hồng hộc, còn mắt thì trừng trừng nhìn mấy cậu trai kia.

Bọn họ sợ hãi vội linh đi chỗ khác.

Anh bức mình đi lướt qua những hàng sách, lựa mấy cuốn rồi lúi Kỳ Tâm về.

"Đọc sách phải biết chọn lọc, nhất là với cái đầu của em thì càng phải chọn lọc kỹ càng!"

"Dạ! Hi hi..."

Kể từ hôm đó, hai người sáng đi sớm, chiều về muộn, tối lại học tăng cường.

Mà điều lạ lùng là Kỳ Tâm bỗng nhiên tiếp thu rất nhanh, tiến bộ thấy rõ.

Kết quả, cô không chỉ vượt qua kỳ thi, mà còn tăng được 100 hạng, vừa đủ điểm đỗ vào lớp chọn.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Mùi thơm trong bếp

"Bố ơi, con đỗ vào lớp chọn rồi! Ha ha ha..."

Kỳ Tâm biết được kết quả thi, điều đầu tiên cô làm là phi xông xộc vào phòng hiệu trưởng để khoe với bố mình.

"Ra ngoài đi! Có gì về nhà rồi nói!"

"Hic, sao bố lạnh lùng với con như vậy? Hay là bố can thiệp vào kết quả của con đó?"

"Con bé này! Con cho bố là loại người gì hả?"

Hiệu trưởng Hoa đang xử lý công văn, nghe Kỳ Tâm nói, mặt lạnh như một cục đá.

"Không phải thi thôi, sao bố lại cáu gắt với con như thế? Chính bố vừa nói có chuyện gì thì về nhà nói mà!"

"Ồ thì..."

Hiệu trưởng Hoa á khẩu không biết trả lời ra sao. Gần đây cái thằng nhóc Di Phàm kia và Kỳ Tâm con gái ông suốt ngày như hình với bóng. Hừ, con gái bảo bối của ông không thể dưng không cho thằng nhóc đó được!

Nghĩ vậy, ông giận dữ rống lên:

"Tại sao hôm đó lại uống say, hả?"

"Ừa, sao bố biết?"

"Sao bố biết á? Ông chủ quán đó chính là bạn học cũ của bố đấy! Uống say bét nhè, đập nát quán nhà người ta, con giỏi quá rồi! Từ hôm nay, phạt con..."

Vù!!!

Kỳ Tâm nghe đến chữ "phạt", chạy biến ra ngoài như một con sóc.

Mười giây sau, cô lại chạy vù vào, kéo néo nói:

"Ngài hiệu trưởng, thầy Vũ là một thầy giáo giỏi, để thầy ấy dạy lớp chọn là hợp lý nhất! Mong ngài chú ý điểm này!"

Rồi lại chạy vù đi.

...

Đã đến năm học cuối cấp.

Kỳ Tâm vừa đủ điểm đỗ vào lớp chọn, nên đương nhiên là đứng bét lớp.

Mỗi ngày đi học về cô chỉ biết than ngắn thở dài:

"Ôi, cái lớp gì vậy nè! Toàn những đứa đến từ hành tỉnh khác! Để cho người khác giỏi cùng với chứ!"

Tình hình học tập của cô, ngoài bố mẹ cô ra thì còn có một người cũng đang lo sốt vó.

"Kỳ Tâm, em chọn hai tư sáu hay là chọn ba năm bảy?"

"Hai tư sáu? Ba năm bảy? Trời ơi, thầy Vũ, thầy đang nghĩ cái gì vậy, hí hí..."

Bốp! Anh gõ cây bút vào đầu cô:

"Tính lại đi bà nội! Tôi hỏi em là muốn tôi kèm học hai tư sáu hay ba năm bảy!"

"Chủ nhật đi!"

Kỳ Tâm mất hứng, không để ý anh nữa, cắm cổ làm bài tập.

...

Buổi sáng chủ nhật.

"Hé lô thầy Vũ đập chai! Ủa, mùi gì thơm thế nhỉ?"

Cô như thường lệ đến nhà anh để anh kèm cặp vào ngày chủ nhật.

Vừa bước đến cửa đã ngửi thấy mùi thơm từ trong bếp bay ra, thế là cô bay theo mùi thơm đó vào bếp.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Mẹ chồng tương lai?

Cô thấy một người phụ nữ trạc tuổi mẹ cô đang xào nấu cái gì đó, đứng bên cạnh bà ấy là Dĩ Việt đang hau háu nhìn.

"Mẹ ơi, cho con nếm trước nha mẹ!"

"Thằng quý, suốt ngày chỉ biết có ăn!"

Ồ, thì ra là mẹ của thầy Vũ sao?

Ha ha ha, phải vào chào hỏi mẹ chồng tương lai mới được!

"Con chào bác! Dĩ Việt, chào bé cưng!"

Bà Vũ trở mặt ra nhìn:

"Chào con! Con là..."

Cô còn chưa kịp trả lời thì đã bị Dĩ Việt lao đến kéo ra phòng khách ngồi.

"Oái, sao em lại đuổi chị chứ?"

"Hừ, không đuổi ra thì có phải chị sẽ giới thiệu chị là con dâu tương lai của mẹ em không?"

"Chị dâu có!"

Kỳ Tâm ra vẻ oan ức nói, nhưng trong bụng lại nghĩ thầm: "May quá! Suýt chút nữa mình lỡ miệng nói như thế!"

Cô đứng dậy, chỉnh đốn trang phục đầu tóc, hiện ngang bước vào bếp:

"Thưa bác, con tên là Hoa Kỳ Tâm, con là học sinh của thầy Vũ! Con đến đây nhờ thầy Vũ kèm cặp thêm!"

Dĩ Việt thờ phào nhẹ nhõm, nếu để bà chị này nói năng linh tinh trước mặt mẹ cậu, không biết cậu sẽ bị anh hai xử lý thế nào nữa.

"Ồ, thì ra là học sinh của Dĩ Phàm sao? Mau vào đây ném thử đồ ăn bác nấu đi, lát nữa Dĩ Phàm tắm xong sẽ ra!"

Á!

Đang tắm sao?

Kỳ Tâm nở một nụ cười bi ối, dọa Dĩ Việt sợ dựng tóc gáy.

"Chị kia, chị định làm gì anh hai tôi?"

"Babe, chị có làm gì đâu!"

Kỳ Tâm xoa xoa đầu Dĩ Việt rồi hôn hờ đi vào bếp.

"Bác gái, bác nấu ăn ngon quá đi!"

"VẬY CON ĂN NHIỀU MỘT CHÚT!"

Bà Vũ cười hiền lành, tỉ mỉ quan sát Kỳ Tâm. Cô gái này không tệ, rất hợp với tiêu chuẩn chọn con dâu của bà.

"Mẹ ơi, mẹ quên mất con trai yêu của mẹ rồi sao?"

Dĩ Việt ngồi một bên giận dỗi nói. Mẹ đúng thật là, chưa gì đã bị bà chị dờ hơi này lôi kéo dụ dỗ rồi.

Lần đầu tiên trong đời, cậu cảm thấy thương anh hai đến thế, anh ấy đúng là xui tám kiếp mới vợ phải bà chị này mà!

Cạch! Cửa phòng tắm mở ra, Vũ Dĩ Phàm cầm khăn lau lau tóc, cơ bụng sáu múi đập thẳng vào con mắt háo sắc của ai kia.

Bà Vũ thấy Kỳ Tâm đưa tay che mũi, hốt hoảng:

"Kỳ Tâm! Con sao vậy? Đồ ăn cay quá sao?"

Anh nhú mày, vợ vợ lấy chiếc áo mặc vào.

"Em đến rồi hả? Sao không gọi tôi?"

"..."

"Mỗi lần thấy trai đẹp là em lại như vậy à?"

"Phải, à...không phải đâu, trai nào bằng trai này được chứ..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Ngày chủ nhật đáng nhớ

"Hoa Kỳ Tâm, em mới có 17 tuổi thôi!"

Anh tức giận hét lên.

"Thầy Vũ, 17 tuổi là tuổi đã biết yêu! Đã thế thầy còn suốt ngày lượn lờ trước mặt em, bảo em làm sao mà..."

"Ai lượn lờ trước mặt ai cơ?"

Anh tức quá, từ trên ghế đứng bật dậy.

Cái bàn đáng thương lại lún thêm một mảng.

"Dĩ Phàm, con làm gì đó? Tự nhiên đâm bàn như tên côn đồ là sao?"

Bà Vũ ôm lấy Kỳ Tâm như gà mẹ bảo vệ gà con, nhẹ nhàng hỏi:

"Con không sao chứ?"

"Dạ con không sao đâu bác..."

"Đừng khóc đừng khóc...Dĩ Phàm, con học ở đâu cái kiểu quát mắng dọa nạt học sinh thế hả?"

"Mẹ à, con đâu có!"

Anh oan ức thanh minh.

"Đừng biện hộ nữa! Con nghe đây, nếu để mẹ biết con còn bạo hành học sinh nữa, thì đừng gọi mẹ là mẹ!"

Bà Vũ nghiêm túc nói, tức giận bỏ đi.

"Anh hai, anh thấy chưa? Chúng ta sắp mất mẹ rồi! Oa huh u..."

"Dĩ Việt! Trật tự đi! Đàn ông con trai gì mà hờn tí là khóc!"

Lại có tiếng nói từ trên lầu vọng xuống:

"Còn quát mắng em nữa hả? Dĩ Phàm, tối nay con nhịn đói đi là vừa!"

Vũ Dĩ Phàm khó khăn nuốt cục tức vào bụng, quay sang nhìn hai cặp mắt nai con vô tội của Kỳ Tâm và Dĩ Việt, trong lòng chỉ muốn treo ngược hai đứa nhóc này lên ngọn cây.

"Hai đứa, lấy sách vở ra học bài!"

"Thầy Vũ, em không ngồi học chung với thằng quý này đâu!"

"Anh hai, em không ngồi học chung với bà thím này đâu!"

"..."

"Chị nói ai là thằng quý hả?"

"Em nói ai là bà thím hả?"

"..."

"Chị nói em đó, con trai gì mà đánh đá hét phân thiên hạ!"

"Chị thì sao, con gái gì mà hể thấy trai đẹp là sáng mắt lên!"

"..."

"Em trật tự đi, tại em mà thầy Vũ của chị mới bị mắng đó!"

"Chị trật tự đi, tại chị mà anh hai của em mới bị mắng đó!"

"..."

Anh uể oải đi lấy hai viên Panadol uống.

Có lẽ anh đã thật sự sai lầm khi để hai đứa này ngồi học chung.

Tổng kết một ngày chủ nhật, vị thầy giáo soái ca nào đó vừa bị mẹ mắng, vừa bị xóa sổ bữa tối, vừa được tặng kèm một combo ù tai và nhức đầu.

Vẫn còn chưa hết, buổi tối trước khi đi ngủ, anh lại nhận được một cuộc điện thoại.

"Thầy Vũ, em là Sâm Phong!"

"..."

"Đạo gần đây em học hơi sa sút, ngày chủ nhật em có thể đến nhà thầy để thầy chỉ bảo thêm được không?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Em cấm thầy dạy cậu ta!

Sâm Phong, thằng nhóc này, định giờ trò gì đây không biết?

Giờ mà không cho cậu ta đến thì anh mang tiếng là thầy giáo thiên vị, chỉ dạy kèm Kỳ Tâm mà không dạy kèm cậu ta, còn cho cậu ta đến thì..

"Khụ, để tôi suy nghĩ thêm, tôi phải sắp xếp thời gian đã!"

"Vâng, chào thầy ạ!"

Sâm Phong cúp máy, trong lòng cực kì vui sướng.

...

"Kỳ Tâm, tôi có chuyện muốn nói!"

Kỳ Tâm chuẩn bị đi ngủ thì nhận được tin nhắn.

Đầu óc đen tối của cô lại suy nghĩ đi đâu đó, đêm rồi còn có chuyện gì muốn nói chứ?

Cô cảm thấy đây là thời cơ thích hợp để tỏ ra sang chảnh.

"Em mệt rồi, muốn đi ngủ. Có gì sáng mai hẵng nói."

Tin nhắn vừa gửi đi được trả lời ngay tức khắc:

"Gấp lắm, cần nói ngay bây giờ!!!"

Cô vui muốn chết, gấp thế cơ à?

"Vậy thầy cứ từ từ nói, không cần phải gấp quá!"

Cô hồi hộp chờ đợi, hừm, soái ca tỏ tình sẽ ra sao nhỉ?

"Sâm Phong muốn nhờ tôi dạy kèm!"

Hả?

Tò tình đây à?

Kỳ Tâm cụt hứng, ôi quê quá đi! May mà bản mặt hóng hót hồi nãy của cô không bị ai nhìn thấy!

"Cậu ta đến thì sao?"

"Cậu ta nhờ thầy dạy chứ có nhờ em dạy đâu mà phải hỏi ý em?"

"Muốn hay không là quyền của thầy mà!"

"Em ngủ rồi, chào thầy!"

Cô tức tối xả liền mấy tin nhắn, vùi đầu vào gối ngủ.

Mười giây sau cô lại bật dậy:

"Trời ơi, không được, cậu ta đến thì còn gì là không gian riêng tư nữa?"

Thế là cô hùng hổ tóm lấy điện thoại:

"Em cảm thầy dạy cậu ta đó!"

...

Hôm sau, ở trường.

"Thầy nói gì? Kỳ Tâm không đồng ý? Em không tin!"

Sâm Phong nghi ngờ nhìn anh.

"Cậu có thể tìm Kỳ Tâm hỏi thẳng."

Vũ Dĩ Phàm làm bộ nghiêm túc nói.

Sâm Phong thất vọng chạy đi tìm Kỳ Tâm. Cô ấy vốn rất thân thiện với cậu, sao tự nhiên lại đối xử với cậu thế này?

Cô ấy bây giờ lúc nào cũng cắm đầu cắm cổ học sống học chết, thời gian nói chuyện với cậu cũng không có.

"Kỳ Tâm, sao cậu không đồng ý tớ cùng đến nhà thầy Vũ học với cậu?"

"À, tớ..."

Kỳ Tâm vắt óc nghĩ một lí do để biện hộ.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chơi bóng rổ

Thấy cô áp úng, Sâm Phong vừa buồn vừa tức.

"Tớ không đến để phá đám, tớ chỉ..."

Sâm Phong ngừng lại một chút rồi hét cực lớn:

"Tớ chỉ muốn ở gần cậu một chút thôi!"

"Tại sao cậu lại thay đổi như thế? Tớ thấy cậu lao đầu vào học mà không hề vui vẻ tí nào! Tại sao cậu lại phải cố gắng làm điều mình không thích để rồi tự khiến mình mệt mỏi?"

Kỳ Tâm xoa xoa hai tay đang nổi da gà của mình, cậu ta làm sao vậy, tự nhiên nói chuyện y như nam chính ngôn tình.

Haizz, cái người càn lăng mạn thì người ta không lăng mạn cho!

"Tớ không mệt mỏi, tớ rất vui là đằng khác!"

Cô cũng lười phải biện hộ rồi, cô thích thì cô sẽ nói là cô thích.

"Trước đây tớ không thích học, nhưng bây giờ thì khác!"

"Tớ thích thầy Vũ, được ngồi học cạnh thầy ấy tớ rất vui! Tiếp thu bài cũng rất nhanh!"

Tuôn ra một tràng, cô chạy vù đi. Cô không muốn ở lại, nhìn Sâm Phong cô thấy rất áy náy.

Hừm, cái lão Vũ Dĩ Phàm kia, tôi có người tỏ tình rồi đấy!

Năm cuối rồi, chẳng lẽ từ giờ cho đến khi ra trường cô thật sự không đợi được một câu tỏ tình sao?

À mà khoan, cha nội này rốt cuộc có thích cô không nhỉ?

...

Năm học cuối trôi qua nhanh như một cái chớp mắt.

Kỳ Tâm cầm đầu cắm cổ vào học, cộng với sự rèn giũa của người thương, điểm số của cô tăng vèo vèo.

Haizz, thật ra thì bí quyết của cô rất đơn giản: lấy Sâm Phong làm mục tiêu, lấy thầy Vũ làm động lực, lấy thầy Kim dạy thể dục làm niềm đam mê.

"Kỳ Tâm, cậu không đi cổ vũ cho đội bóng rổ sao?"

Cô bạn bàn bên nghỉ hoặc hỏi cô, quái lạ, đội bóng rổ ngoài trai đẹp thì cũng chỉ có trai đẹp, thế mà Kỳ Tâm lại không biết gì sao?

"Cậu nói gì? Bóng rổ? Cổ vũ?"

"Đúng rồi, lớp mình đấu với lớp của thầy Kim! Thầy Vũ và thầy Kim là hai đội trưởng!"

"Ồi má ơi!!!"

Kỳ Tâm hét lên như điện giật, lao như tên lửa ra sân bóng rổ.

Từ xa cô đã thấy hai bóng dáng cao lớn đang là trung tâm của mọi sự chú ý kia.

Hic, một người là hoàng tử trong lòng cô, một người là nam thần trong lòng cô, bảo cô biết cổ vũ cho ai đây?

Do dự mấy giây, cô len vào giữa đám nữ sinh, giờ tuyệt chiêu sư tử gầm ra:

"Cố lên, cố lên!!!! Thầy Vũ!!! Thầy Kim!!! Ai lớp du!!!"

Vũ Di Phàm nghe thấy giọng nói quen thuộc, nhìn thấy Kỳ Tâm đang phấn khích nhảy tung tung, khẽ nhún mày.

Cô nhóc này còn nhớ là mình học lớp nào không vậy?

Kỳ Tâm hét khản cả cổ, len qua dòng người để cổ vũ.

Cô ngoảnh trái ngoảnh phải, nhìn tới nhìn lui mãi, ôi ôi, hai bên hai mỹ nam, thật là khó xử mà.

Cô càng hét càng hăng, nhảy vào sân đứng lúc nào không hay.

Bóp!!!

Quả bóng bay tới đập thẳng vào mặt, Kỳ Tâm lăn ra đếm sao.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Ông bố dễ thương?

Kỳ Tâm cảm thấy lạnh lạnh, vội co người kéo chăn đắp.

"Tỉnh rồi sao? Con làm bố xấu hổ không dám nhìn ai luôn rồi!"

"Hả? Ông nào đang nói vậy?"

"Ông bố bụng xệ của con đây!!!"

"..."

Cô nghe đến đây thì không thể nào ngủ nổi nữa, vội lật chăn ngồi dậy cười hi hi.

"Sao con lại nằm đây? Đây là phòng y tế mà!!!"

"Đúng rồi, đây là phòng y tế."

"..."

"Lúc nãy con bị bóng đập vào mặt..."

"Thôi thôi, bố đừng nói nữa!"

Không nhắc không sao, nhắc đến là lại muốn tìm một cái mo để úp vào mặt. Cô cá chắc là tin tức Hoa Kỳ Tâm mê trai nhảy vào sân bóng cổ vũ, bị bóng đập vào mặt chính là tin hot nhất ngày hôm nay.

"Hiệu trưởng, làm ơn cho tôi vào!! Hiệu trưởng!!"

Ngoài cửa có tiếng la hét ầm ĩ.

"Bố, chuyện này là sao?"

Kỳ Tâm nhìn ra người đang đập cửa chính là trai đẹp Vũ Dĩ Phàm, rồi lại nhìn sang vẻ mặt đen thui của bố bụng xệ đại nhân.

"Con nhìn mà không biết sao? Bố đang nhót thằng nhóc đó ở bên ngoài!"

"Bố!!!"

"Không bố con gì cả! Tại thằng nhóc đó mà con mới bị bóng đập vào mặt!"

"Bố thật vô lí! Là tự con chạy vào sân mà..."

"Tôi không cần biết!"

Hiệu trưởng Hoa nghiêm túc nói.

Con gái bảo bối của ông không thể dăng không cho thằng nhóc đó được! Phải cho nó nếm mùi đau khổ thì nó mới biết trân trọng con bé!

Kỳ Tâm áy náy nhìn ông thầy soái ca đang la hét ngoài cửa, thờ dài bất lực.

Mười lăm phút sau.

Kỳ Tâm bị bóng đập vào mặt nên hơi choáng, nằm xuống ngủ thiếp đi.

Vũ Dĩ Phàm hét mãi cũng mệt, đứng dựa người vào cửa nhất định không chịu đi.

Kỳ Tâm đầu óc vốn thuộc dạng "load chậm", giờ bị bóng đập vào, không biết có bị hỏng đầu luôn không. Anh nhất định phải vào xem thế nào.

Hiệu trưởng Hoa cau mày nhìn chàng trai đứng bên ngoài. Bình thường ông rất yêu quý cậu ta, nhưng không hiểu sao dạo gần đây ông nhìn thấy cậu ta là thấy ngứa mắt.

Ông ngồi canh con gái ngủ như canh bảo bối, sợ bị Vũ Dĩ Phàm lấy mất.

Ba mươi phút sau.

Hiệu trưởng Hoa có việc đột xuất cần xử lí, đi vội quá quên không khóa cửa phòng y tế lại.

Mười phút sau, ông quay lại.

"Em không sao chứ?"

"Không sao."

"Đã bôi thuốc chưa?"

"Đã bôi rồi, thầy đừng lo."

Hiệu trưởng Hoa nhìn hai người trong phòng cười như hai đứa ngốc, ông khẽ gật đầu, trở về phòng làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Lo mà lấy lòng ông ấy đi!

"Thầy Vũ, em muốn hỏi..."

"Ừ, hỏi đi."

"Tóm lại là đội nào thắng vậy?"

"..."

Anh quên mất, niềm đam mê số một của con người này chính là trai đẹp....

"Vậy em muốn đội nào thắng?"

"Ừm..."

Cô muốn hòa! Cô không muốn vị nam thần nào phải buồn cả!

Nhưng mà cô cũng không bị ngu, nhìn sắc mặt đen thui của anh kia...

"Ừm...đương nhiên là muốn đội của thầy thắng rồi! Hihi..."

"Hừ!"

Cô không nói gì sai mà? Sao người này khó ở quá vậy?

"Tiếc quá, để em thất vọng rồi! Hai đội hòa nhau!"

!!!!

Trong đầu Kỳ Tâm có một âm thanh "tình tình" vang lên. Yeahh, hòa rồi, ai cũng đều vui, "đẹp đời trọn đạo!"

À quên, phải là trừ anh ra, còn lại ai cũng vui mới đúng.

Cô làm bộ đau khổ:

"Trời ơi, buồn quá, tiếc quá đi, thật thất vọng quá mà....."

Vẫn chưa vừa ý à? Tóm lại cô phải nói gì mới vừa lòng anh đây???

"Đẹp bót mấy thú vui tao nhả của em đi, tập trung học hành, nếu không muốn trượt đại học!!"

Anh im lặng mãi rồi mới nói ra một câu không liên quan đến chủ đề.

Cô khó hiểu:

"Hờ? Em vẫn học chăm mà!! Thầy yên tâm đi, em sẽ không để thầy phải vất vả kiếm sống đâu!"

Đến lượt anh ngơ ngác:

"Vất vả kiếm sống là sao?"

Cô chọc chọc hai ngón tay vào nhau, một phút lơ lửng bằng một đời ăn cám mà!

Ý cô muốn nói, cô đã nhắm trúng anh rồi, anh không thoát được đâu! Sau này chung sống, cô sẽ không để anh phải một mình kiếm tiền nuôi sống gia đình!

Ít nhất nếu có chết đói thì còn có bố cô nuôi hai người mà...

Ấy chết, ăn bám bố mẹ như vậy là không được!

"Thầy không cần hiểu, việc của thầy bây giờ là lấy lòng bố vợ trước đi!"

"Cái gì???"

"À nhầm, lấy lòng bố em, ấy không phải, lấy lòng hiệu trưởng trước đi! Đạo này ông ấy ghét thầy lắm đấy!"

Anh đen mặt bỏ đi.

Cách tốt nhất để lấy lòng hiệu trưởng chính là dạy dỗ con gái ông ấy thật tận tâm.

Mà khoản này anh là nhất rồi còn gì?

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thằng em chồng tương lai ết te

Một tuần sau khi Kỳ Tâm bị "tai nạn nghề nghiệp" bóng đập vào mặt.

"Hô hô, vậy là mũi mình không bị sao hết! Cứ tưởng bị tẹt mũi luôn rồi chứ..."

Cô đứng trước gương vuốt vuốt mũi, ngẩng đi ngẩng lại. Khuôn mặt cô nổi bật nhất là cái mũi cao, một tuần qua cô luôn nom nớp lo sợ, cô còn tính đến phương án nếu mũi hỏng thì phải đi phẫu thuật thẩm mỹ mất.

Điện thoại reo, cô vẫn mãi mê nói chuyện với cái gương, cứ thế bấm nghe.

"Á, mụ phù thủy đang nói chuyện với gương thần kìa!!! Đáng sợ quá anh hai oi!!!"

Giọng nói the thé cao vút của Di Việt truyền đến dọa Kỳ Tâm sợ nhảy dựng lên.

Má ơi, không phải gọi bình thường mà là gọi video call à???

"Việt đại nhân, Việt gia gia, làm ơn đừng nói gì với anh trai em được không??? Chị xin cảm ơn và hậu tạ em mà ahuhu..."

"Hmm...Khỏi cảm ơn, chị muốn hậu tạ cái gì?"

"Một hộp kẹo mút Chupa Chups, thế nào?"

"Ok! Thành giao!"

Di Việt tắt máy, vui quá ngâm nga hát. Ồ, quên mất việc chính sự rồi...

Cậu nhóc gọi lại cho Kỳ Tâm

"Á, mụ phù thủy vẫn còn nói chuyện với gương thần à? Đáng sợ quá anh hai oi!!! "

Kỳ Tâm đang soi gương lại bị đau tim part 2.

"Ông nội Việt, sao ông vẫn gọi video call tiếp vậy???"

"Hung dữ cái gì, ai bắt chị bấm nghe, có muốn nghe bí mật quân sự không?"

"Hơ...có chứ có chứ..."

"Lệ phí là..."

"Một hộp kẹo mút Milkita, ok?"

"Ok! Thành giao!"

"..."

"Hôm nay mẹ em về quê rồi, có muốn sụt sịt khóc lóc gì thì mau đến đi!"

"Con dâu ngoan tới liền đây!"

"Này bà chị!"

Đi Việt đột nhiên làm mặt nghiêm túc.

Kỳ Tâm lại đau tim part 3.

Đừng nhìn thằng quý này hay nhí nhố nhiều chuyện mà khinh thường nó, mỗi khi nó nghiêm túc là đáng sợ không thua gì anh hai nó cả.

"Đừng quên Chupa Chups, Milkita, Marine Boy và Oreo của tôi đấy bà thím!"

"Cái gì???"

"Chị nhanh quên thế? Chupa Chups là phí bịt miệng part 1, Marine Boy là phí bịt miệng part 2, Milkita là phí mua thông tin, Oreo là phí nói tốt cho chị trước mặt mẹ em..."

"Đồ ăn cướp! Hồi này em có đòi Marine Boy và Oreo đâu???"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Thiên vị

"Tôi thêm vào đó! Chị có ý kiến?"

"Dạ không!"

Đi Việt hài lòng gật đầu:

"Tốt lắm bà già!"

Bà...bà già?

Gọi là bà chị, không vấn đề, gọi là bà thím, cô cũng rộng lượng bỏ qua, giờ thằng nhóc này còn dám lên nước gọi cô là bà già?

Đội đầu nhóc con, tưởng chị mày dễ chơi? Chị đến đây!

...

"Đi Phàm, mẹ đi rồi đừng ăn hiếp em nữa nghe không?"

"Mẹ, con ăn hiếp nó hồi nào?"

"Cũng đừng có ăn hiếp học trò nữa con nhé!"

"Con ăn hiếp học trò hồi nào?"

"Con đừng chối, em trai con với cô bé đó là cực phẩm ét te rồi, ngoài con ra làm gì có ai dám bắt nạt tụi nó nữa???"

"Ý mẹ là con còn ét te hơn tụi nó???"

"Con thật thông minh!"

Cứ thế bà Vũ tạm biệt hai đứa con trai yêu dấu mà chẳng có một chút không khí lưu luyến nào cả. Cho đến khi...

"Mẹ! Chồng! Tương! Lai! Xin! Dừng! Bước!"

Ba mẹ con tròn mắt nhìn chủ nhân bảy tiếng hét kia đang xông vào nhà như một con sóc.

Bà Vũ ngơ ngác nhìn Kỳ Tâm, nghĩ thầm trong đầu: "Nó đang gọi mình sao?"

Đi Việt quay lưng chuẩn bị bỏ chạy, bà chị này có thể quản được cái miệng của mình không? Nhìn ông anh hai phúc hắc kia đi, trời ơi, núi lửa sắp phun nham thạch rồi!

Vũ Di Phàm đen mặt, anh thật muốn đánh cho Kỳ Tâm một trận như đòn.

Kỳ Tâm cười hi hi vẫy tay chào ba người:

"Chào mọi người! Ủa, sao không ai nói gì hết vậy?"

"Cô à, cô đi nhầm nhà rồi, mời cô đi cho!"

Hai anh em rất ăn ý phối hợp với nhau, xua Kỳ Tâm đi như xua vịt.

"Hai thằng kia, úp mặt vào tường kiểm điểm mau!"

Bà Vũ tức giận mắng.

"Ủa mẹ, tội con làm gì sai chứ? Tự nhiên phạt bọn con? Mẹ hết thương bọn con rồi à?"

Hai anh em đàn mặt hỏi lại.

"Ồ, hai đứa mày mất nét quá, tao hết thương rồi!"

Bà Vũ nói rồi dắt Kỳ Tâm vào phòng "tâm sự".

Nói là "tâm sự" nhưng thật ra chỉ có mình cô khóc lóc kể lể đủ thứ chuyện trên trời dưới đất. Chủ yếu là nín kéo van xin bà ở lại và cáo trạng mọi tội danh của hai thằng con trai bà.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Suy tính tương lai

Bà Vũ càng nhìn càng thấy thích Kỳ Tâm. Bà không có con gái, đã thế hai thằng con trai bà, một thằng quá nghiêm túc, một thằng quá nhí nhố, bà phát mệt với hai đứa con này rồi.

Bà luôn mơ ước có một đứa con gái nhỏ ngoan ngoan dễ thương, lúc nào cũng xúm xít đi theo bà kể đủ thứ chuyện.

Ông trời chẳng cho mình con gái thì mình kiếm một đứa con dâu như vậy cũng được đấy chứ?

"Kỳ Tâm, nói bác nghe, cháu thích thằng lớn nhà bác sao?"

Kỳ Tâm đang khóc lóc kể lể, nghe bà Vũ hỏi lập tức chột dạ:

"Sao bác biết?"

Bà Vũ che miệng cười, thằng con bà ngốc, con bé này còn ngốc hơn. Cháu suốt ngày bám nó như keo dính, nghĩ bà già này cũng ngốc như hai đứa à?

Trong bụng nghĩ vậy nhưng bà không nói mà chỉ cười cười, vỗ vai Kỳ Tâm nhắc nhở cô chú ý học hành.

"Bác đi thật sao?"

Cô chuẩn bị ngoác miệng ra khóc lóc kể lể tiếp thì bà Vũ lại nói tiếp:

"Dĩ Phàm nó ghét con gái bánh bèo lắm!"

Kỳ Tâm im tịt.

...

Mấy ngày sau.

"Hiện tại em đang xếp thứ 16/40 trong lớp. Còn vài tháng nữa là thi đại học, em có mục tiêu gì chưa?"

"Lọt top 10 trong lớp, lọt top 1 trong tỉnh..."

"Lâu rồi tôi chưa xách cổ em lên phòng hiệu trưởng nhỉ?"

"Dạ dạ, boss bớt giận, mục tiêu của em là lọt top 10 trong lớp!!!"

Anh nhúm mày:

"Đừng gọi tôi là boss! Boss ở đây là ngài hiệu trưởng bố em kia!"

Cô nháy nháy mắt:

"Có vẻ thầy rất sợ ông ấy?"

Trong đầu Vũ Dĩ Phạm xẹt qua một đoạn kí ức rùng rợn năm xưa, kỉ niệm đáng nhớ với ngài hiệu trưởng, anh đánh trống lảng:

"Đương nhiên sợ rồi! Ông ấy rất có uy mà!"

"..."

Vậy là "vấn nạn" số một đã xong. Anh tin là Kỳ Tâm sẽ thi đỗ. Nhưng còn "vấn nạn" số hai...

"Kỳ Tâm, em định học ngành gì?"

Kèm cặp cô nhóc này lâu như vậy rồi mà anh vẫn không thấy cô có khả năng gì nổi trội cả. À, có thì có thật, cô có tuyệt chiêu sư tử gầm và tính thần mê trai vô đối...

"Học sư phạm, nhờ bố em chạy cửa sau, vào trường này làm cô giáo, vậy là được ở gần nhị vị trai đẹp rồi!"

Cô nói tỉnh bơ như không.

Ai đó tức muốn học máu.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Học thiết kế

"Phản đối!!! Phản đối!!! Tôi phản đối!!!"

Cô nhóc này mà làm cô giáo thì sẽ dạy học trò ra cái gì đây? Đào tạo sắc nữ sắc lang quy mô lớn à???

"Thầy Vũ, em đâu phải kẻ truyền bá tà đạo? Làm gì thấy ghê vậy?"

"Em..."

Anh ghen lời. "Hội Cường Sắc" có phải là tà đạo không nhỉ?

"Khu...đó là tiêu cực trong giáo dục, tuyệt đối không được! Chẳng lẽ hiệu trưởng để yên cho em làm bừa như thế???"

Anh chống tay lên bàn, kích động suýt nữa nhảy luôn lên ghế đứng.

Kỳ Tâm ái ngại nhìn biểu hiện nghiêm túc đến phát sợ của anh, cô vội vã nói:

"Không phải không phải, em nào dám!"

"Hừ!"

"Just for laugh thôi mà! Ha ha...ha ha ha..."

Cô cười gượng mấy tiếng rồi im tịt. Bởi vì sắc mặt anh càng lúc càng đông lạnh.

"A...soái ca đừng giận! Em thích thiết kế! Em muốn học thiết kế thời trang!"

Khuôn mặt anh bớt lạnh một chút.

"Thật đó! Em nói thật! Chỗ ôi đừng giận mà..."

Nghe đến hai chữ "Chỗ ôi...", mặt anh vừa mới giãn ra một chút lại co lại.

Kỳ Tâm gấp đến cuồng cả lên, cô rút vội một tờ giấy trong cặp, giơ trước mặt anh:

"Thầy nhìn đi, đây là trang phục chú rể, em đặc biệt vẽ cho thầy từ rất lâu rồi!"

Anh thoáng kinh ngạc, cầm tờ giấy chăm chú nhìn.

Cô lại khẩn trương rút tiếp một tờ giấy nữa, lại giơ trước mặt anh:

"Còn đây là trang phục cô dâu, em đặc biệt vẽ..."

Thấy anh ngẩng lên, cô sợ hãi nuốt hai chữ "cho em" vào miệng.

Anh im lặng nhìn hai bản vẽ, ánh mắt vui mừng.

"Em bắt đầu vẽ thiết kế từ khi nào?"

Thấy anh cười, cô chờ người nhìn mấy giây. Đôi hai bản vẽ lấy nụ cười mỹ nhân, quá lắm!

"Từ lúc mới học vẽ, em đã tập vẽ thiết kế rồi!"

Cô cười hi hi khoe.

"Bố mẹ em có biết?"

"Biết chứ biết chứ! Ha ha ha..."

Cô nghĩ thầm trong bụng, mình chẳng được cái nét gì, được mỗi khoản vẽ vôi là kha khá một chút, đương nhiên nhị vị phụ huynh mừng rớt nước mắt rồi.

Hiệu trưởng Hoa đang làm việc và Hoa phu nhân đang nấu nướng ở nhà đều hắt xì hơi một tiếng. Ai mới nhắc đến cái thân già này sao?

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hai đứa con của Kỳ Tâm

Anh nhìn cô chăm chăm một lúc làm cô lại suy nghĩ lung tung. Mỹ nhon, mau khen tiểu gia ta đi! Ha ha ha...

"Một tháng nữa thi, từ hôm nay tăng tốc học full tuần!"

"Mỹ nhon" lạnh lùng phán một câu rồi dọn đồ ra về, bỏ lại vị "tiểu gia" tự phong nào đó với con tim tan nát.

...

Một tháng này là giai đoạn cực kì quan trọng với mỗi sĩ tử. Sau mỗi buổi học ôn thi, Kỳ Tâm lại phải ở lại nửa tiếng hoặc một tiếng học thêm, học nhiều hay ít là tùy theo tâm trạng của anh.

Cô biết anh muốn tốt cho cô. Cô từ một đứa dốt gần nhất trường mà thi đỗ vào lớp chọn, rồi từ một đứa đứng bét trong lớp chọn mà lọt top 10 trong lớp, anh làm thầy giáo phải tốn không biết bao nhiêu công sức.

Nên cô không than vãn kêu ca gì cả.

"Sao em lại nhìn tôi? Em thấy mệt rồi à? Mệt rồi thì thôi, chúng ta về!"

Anh đang giảng bài, nhìn thấy vẻ mặt mất hồn của cô, lo lắng hỏi.

"Không, ý em là, thầy giáo, trả em hai bản vẽ hôm trước đây!"

"Không!"

"Tại sao?"

Cô nhăn nhó hỏi lại.

"Có những thứ cho đi rồi sẽ không lấy lại được đâu!"

Anh vuốt cằm cười đều.

"Trời ơi, hai đứa con của tôi, ở với mẹ thì xa bố, ở với bố thì xa mẹ, trời ơi là trời ơi..."

Cô ôm đầu gục xuống bàn, trông cực kì thảm đáng thương.

Anh đàn mặt, cái gì mà ở với bố xa mẹ, ở với mẹ xa bố? Cô nhóc này học nhiều quá chấp dây thần kinh rồi sao?

"Trời ơi là trời ơi...hu hu hu..."

Cô khóc càng lúc càng lớn.

Anh bóp trán, trong đầu xẹt qua một ý nghĩ. Tiếp xúc với cô bao lâu nay, anh quá hiểu cô rồi.

Kỳ Tâm là loại người nếu ốm thật thì sẽ mệt không kêu nổi một câu, còn nếu giả ốm thì sẽ la làng lên như cháy nhà.

"Trời ơi tôi chết mất, ôi hai đứa con của tôi..."

Cô vẫn tiếp tục kêu khóc.

Anh đen mặt mở cặp lấy bản vẽ trang phục chú rể ra, dán lên trán cô như dán bùa.

Cô lập tức ngồi bật dậy, tóm lấy bản vẽ hôn lấy hôn để.

"Con trai yêu quý, mẹ nhớ con lắm..."

Lời này của cô là nói thật, mỗi lúc học tập căng thẳng cô đều lôi đứa con tinh thần của mình ra ngắm nghía. Mỗi lúc như thế mọi mệt mỏi đều tan biến, cơ thể như được lấp thêm tên lửa, càng học càng hăng.

"O, còn con gái yêu của em nữa, em cũng nhớ nó lắm....."

Anh lại dán tiếp bản vẽ cô dâu lên trán cô.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thi xong mất tích

"Mẹ nhớ các con lắm..."

Kỳ Tâm luôn miệng lẩm bẩm, hai mắt sáng rỡ như bóng đèn.

Anh nhìn cô gật gật đầu, phải thế này mới đúng là cô chứ, lúc nào cũng trong trạng thái tưng tưng.

"Thầy Vũ..."

Cô bỏ tờ giấy trên mặt ra, mở miệng gọi anh, âm cuối kéo dài mấy nốt nhạc.

Anh giật mình, vừa mới dán tờ giấy lên mặt mấy giây mà đến lúc bỏ ra đã tuôn nước mắt rồi?

Đúng là lật mặt còn nhanh hơn lật sách mà.....

Anh quyết định làm lơ, cầm chai nước đưa lên miệng uống.

"Thầy làm ơn...trả con lại cho em..."

"Ừ khụ khụ khụ..."

"Không có hai đứa nó làm động lực thì em không thể nào tập trung học được đâu...aaaaa...."

Cô bắt đầu chuyển từ khóc sang hét.

Anh: "..."

Trả...con? Vị tổ tông này kiếm đâu ra vốn từ phong phú vậy?

"Trả con cho em...huh...huh..."

Cô vẫn chưa dừng lại.

Anh vò đầu bứt tóc, tưởng tượng mình là một gã cận bã đang bắt cóc hai đứa trẻ con...

"Đó đó...trả cho em hết..."

"..."

"Còn mấy ngày nữa thi, em ở nhà tự ôn luyện. Nếu có thể hãy cắt đứt liên lạc với trai đẹp!"

Anh nói rồi vội vã đi thẳng, bỏ lại cô một mình ngơ ngác.

Cắt đứt liên lạc với trai đẹp, vậy là cắt luôn cả thầy sao???

....

Đêm trước ngày thi, cô yên tâm ngủ ngon lành, còn ông thầy đáng thương nào đó trần trọc thức trắng đêm.

Mấy ngày trôi qua.

Vũ Di Phàm sắp phát điên vì Kỳ Tâm không gọi điện thoại hay nhắn tin cho anh lấy một lần.

Chẳng lẽ cô nhóc này thi không tốt?

Cả nhà cô đều đi vắng, cắt đứt liên lạc với anh. Đã xảy ra chuyện gì động trời sao?

"Bố à, con đã nói rồi, kiểu gì thầy ấy cũng đến mà!"

Hai cha con Kỳ Tâm ngồi bên cửa sổ, một người nhấp trà, một người nhấp trà sữa, quan sát tình hình bên ngoài.

"Hừ...nhưng đến hơi muộn đấy!"

"Vẫn là có đến mà!"

Kỳ Tâm cố gắng nói tốt cho anh. Bố ơi là bố, tự nhiên nổi hứng bày trò giả vờ mất tích làm chi, báo hại cô mấy ngày liền đứng ngồi không yên, muốn khoe thi tốt với anh mà lại bị bố đại nhân cấm túc.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Hiệu trưởng đại nhân thật nham hiểm

"Con à, con giống ai mà ham sắc vậy con?"

Hiệu trưởng Hoa đỡ trán, con với cái, có lẽ nào năm đó ở bệnh viện ông bé nhầm con người khác không???

"Đẹp thì ai chẳng thích, ngày xưa bố lấy mẹ không phải vì mẹ đẹp sao?"

"..."

"Bố đừng chối là vì tiền, hồi đó nhà ông bà ngoại có giàu đâu?"

"..."

Ông bố đáng thương: "..."

Đây là lần thứ en-nờ ông bị con gái bảo bối bắt bẻ mà không làm được gì.

"Thầy ấy không có lỗi gì cả. Sao bố lại bắt nạt thầy ấy như thế chứ?"

"Thấy ghét thì bắt nạt thôi!"

"Có ai vô lí như bố???"

Hiệu trưởng Hoa nhấp một ngụm trà:

"Con muốn gặp cậu ta?"

"Vâng!!!"

"Được thôi! Con ra mở cửa đi."

Kỳ Tâm sung sướng chạy vù đi.

Hiệu trưởng Hoa vào thư phòng lấy ra một bộ cờ, ông chẹp chẹp miệng:

"Lâu rồi chưa chơi cờ đàm đạo với đám hậu bối..."

...

Năm phút sau.

"Chào...dạ chào...chào hiệu trưởng ạ..."

Vũ Di Phàm đứng ngay ngắn như xếp hàng, miệng hô to, ánh mắt sáng long lanh nhìn thẳng vào người đối diện.

"Ồ, là Di Phàm đó hả? Lâu quá không gặp cậu!"

Ông bước đến ôm chặt anh, tay liên tục vỗ vỗ vào lưng anh.

Tiếng vỗ thùm thụp liên hồi như tiếng đấm nhau.

Hiệu trưởng Hoa cười rất thân thiết sáng khoái với anh, nhưng động tác tay vẫn chưa dừng lại. Mỗi lần bàn tay ông tiếp xúc với lưng anh là ông lại tranh thủ véo một cái.

Anh đau muốn chảy nước mắt nhưng vẫn phải cố ngoác miệng ra cười.

"Dạ...lâu rồi không gặp..."

"Đến đây có chuyện gì sao? Muốn gặp riêng Kỳ Tâm?"

Anh nghĩ thầm trong bụng: "Đúng vậy ạ!"

Nhưng anh làm gì có lá gan nói như thế ra miệng, nên đành đáp lại một câu trái lương tâm:

"Dạ không, tôi đến thăm hiệu trưởng ạ!"

"Ừ, vậy mau ngồi xuống chơi cờ, lâu rồi chúng ta chưa đàm đạo!"

"..."

"Kỳ Tâm, còn đứng đó nhìn cái gì, mau về phòng đi, có ai muốn gặp con đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Hiệu trưởng khó chiều

"Bố à bố! Rõ ràng thầy Vũ đến gặp con mà!"

Cô giãy nảy lên.

"Cái gì mà gặp con? Rõ ràng là gặp bố!"

"..."

"Có phải không Tiểu Vũ?"

Hiệu trưởng Hoa quay sang anh cất giọng thân thiết hỏi.

"Dạ? Hiệu trưởng mới gọi tôi là...là.."

"Tiểu Vũ, bộ cậu không phải họ Vũ à? Tôi gọi sai à?"

"Dạ không không...hiệu trưởng rất đúng ạ..."

"Tiểu Vũ, mau ngồi xuống làm ván cờ, hà hà..."

"..."

"Tiểu Vũ, hay là cậu chê ông già này cổ hủ? Vậy thôi cậu mau về đi, đám trẻ các cậu tôi không theo kịp được nữa..."

Kỳ Tâm: "..."

Bố à, bố đã sớm biên kịch kiêm đạo diễn chương trình này từ lâu rồi phải không?

Cô quay sang nhìn anh:

"Thầy Vũ, không được mắc bẫy! Tuyệt đối không được!"

Cô đâu biết là anh bị bố cô "ghim" từ lâu rồi, chạy đi đâu cho thoát.

"Kỳ Tâm, con còn chưa đi à? Con lớn rồi mà hư quá vậy?"

"..."

Kỳ Tâm bị đuổi về phòng rồi, chỉ còn lại mình anh "lâm trận" với ngài hiệu trưởng tai quái.

"Bây giờ chúng ta đánh cờ phải không ạ?"

Anh ngu ngơ hỏi.

Hiệu trưởng Hoa nhìn vẻ mặt đần độn của anh, hai tay bóp chặt nắm đấm. Không hiểu sao ông cứ muốn táng cho thằng nhóc này mấy cú nhỉ?

"Không muốn chơi thì cậu có thể đi về!"

"..."

Anh lau lau mồ hôi trên trán, sao tính khí hiệu trưởng cứ thất thường như phụ nữ thời kì mãn kinh vậy?

Anh nóng lòng muốn biết Kỳ Tâm thi cử ra sao cơ!

Muốn đánh cờ thắng hiệu trưởng đại nhân sao? Nằm mơ đi!

Nghĩ vậy nên anh cố tình thua cho nhanh.

Nhưng một lúc sau, anh khóc dở mếu dở vì thấy hiệu trưởng Hoa không chịu ăn quân cờ nào của anh cả.

Cứ như thế, anh cứ nhường, còn hiệu trưởng Hoa thì cứ cho quân đi vòng quanh bàn cờ.

Ván cờ đánh từ chiều đến tối vẫn chưa xong.

Anh mệt rã người, suýt nằm bò luôn lên bàn cờ, muỗi đậu trên mặt cũng không thèm đánh.

Chương 36: Sợ vợ

"Này này Tiểu Vũ, mau dậy nào, còn chưa xong một ván cờ mà!"

Hiệu trưởng Hoa lay lay anh dậy, ông nở một nụ cười rất...gian tà.

"..."

"Thanh niên trai tráng gì mà yếu đuối vậy? Mạnh mẽ lên! Quyết tâm lên!"

"Hiệu trưởng, em muốn hỏi một câu, có phải thầy đang trả thù em chuyện ngày xưa? Thầy đáng kính, chuyện qua lâu rồi mà..."

Anh gãi gãi đầu, cất giọng nịnh nọt.

"Chuyện ngày xưa gì chứ? Tôi không phải kẻ thù dai đâu!"

Hiệu trưởng Hoa vẫn nở nụ cười gian tà, quan sát biểu cảm đau khổ của anh.

Thằng nhóc thói tha, tôi không tính chuyện năm xưa, nhưng chuyện năm nay thì cần phải tính nhiều lắm đấy!

Anh vò đầu bứt tóc, lay chúi trên cao, xin người hãy cho con biết phải làm sao mới vừa lòng vị đại nhân này đây?

Anh cắm đầu vào bàn cờ nghiên cứu một lúc, rồi lại ngẩng lên nhìn vị đại nhân tai quái.

Ông vẫn cười cười, nụ cười rất "thân thiện", đã vậy còn động viên cổ vũ anh nữa.

Anh nghiêng răng, giờ thì anh đã hiểu, gen lầy lội của Kỳ Tâm do ai truyền cho rồi.

Ông ấy căn bản là không muốn anh gặp Kỳ Tâm, cố tình kéo dài ván cờ, không cho anh thắng cũng không cho anh thua.

Đúng là thực lực thâm hậu mà.

Đã đến nước này, anh đành giờ bí kíp cuối cùng của anh ra vậy. Ông ấy muốn chơi, anh sẽ chơi cùng ông ấy. Người có tuổi mà, ngồi lâu chắc chắn sẽ thấy mỏi.

Anh sẽ ngồi ỳ ra đây, có bị đuối anh cũng sẽ không đi. Bàn về độ lì và độ dày của da mặt, chỉ có Kỳ Tâm thắng anh chứ bố Kỳ Tâm thì không có cửa đâu.

...

"Bố nó ơi, ông có định ăn cơm không đấy hả? Cả cậu nữa Tiểu Vũ, mau qua đây ăn cơm đi!"

Hoa phu nhân sốt ruột nhìn hai người, chơi từ chiều đến tối mà không thấy mệt à?

"Chúng tôi đang tâm sự, đây là chuyện riêng tư của đàn ông con trai với nhau, bà đừng thắc mắc nữa!"

"Tâm sự cái gì? Ông là đồ lầy cảm! Đồ lão già lầy cảm!"

"..."

"Còn không mau lăn ra bàn ngồi ăn cho tôi? Tiểu Vũ, mau đi ăn cơm! Kỳ Tâm thì rất tốt, cậu vất vả nhiều vì nó rồi!"

"Này này bà kia, ai cho bà bô bô cái miệng ra thế?"

Hiệu trưởng Hoa đen mặt, hỏng hết kế hoạch của ông rồi!

"Ông ngồi xuống ăn cơm và im miệng cho tôi."

"..."

Anh chờ người ra. Vậy là cô thi rất tốt! Anh chờ câu nói này mấy ngày rồi!

Hạnh phúc quá!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Con gái bỏ bố theo trai

Anh cười như thằng ngốc rồi quay sang nhìn Kỳ Tâm, thấy cô cũng đang nhìn anh cười với vẻ mặt hết sức đần độn.

Hiệu trưởng Hoa đen mặt chen vào đứng chắn giữa hai người:

"Ăn cơm thôi! Tôi đói rồi!"

"Ông mà cũng biết đói đấy à? Sao không ngồi chơi chờ đến sáng mai luôn đi?"

"Trời đánh tránh bữa ăn, bà nói hơi nhiều rồi đấy!"

"Đồ lão già lắm cảm! Nhà có khách mà ông cứ như thằng con nít phá người lớn là thế nào? Trật tự ngồi ăn cho tôi!"

"Bà...bà bà..."

Kỳ Tâm vội xen vào:

"Con xin hai người! Ăn cơm thôi! Thầy Vũ đói lắm rồi nha!"

"Phải phải, sao mẹ lại tốn thời gian đôi co với lão hâm này chứ nhỉ? Ăn thôi!"

Hiệu trưởng Hoa tức giận đấm đấm ngực, hai mẹ con này thật quá đáng!

Thấy trai trẻ là bỏ quên ông già này!

Suốt bữa cơm ông trung ra vẻ mặt chó ai lại gần. Mẹ con Kỳ Tâm nói đủ thứ chuyện trên trời dưới đất với anh, không ai thèm để ý đến ông.

Anh ngồi ăn mà thấp thỏm không yên. Sao anh thấy mình cứ như thằng tội đồ nhỉ? Coi vẻ mặt khó tiêu của ngài hiệu trưởng kia...

Cạch!

Hiệu trưởng Hoa đặt bát đứng dậy, bỏ về phòng.

Tìm anh cũng theo tiếng "Cạch!" đó mà muốn bay ra ngoài...

"Ồ bố sao vậy?"

"Ông lại làm sao nữa?"

Hai mẹ con Kỳ Tâm tròn mắt nhìn.

"Tôi chẳng sao sất! Vũ Dĩ Phàm, cậu đi theo tôi!"

Đầu anh căng lên, một khi ngài hiệu trưởng gọi hẳn tên họ anh ra là sẽ không có chuyện gì tốt lành đâu...

Anh thấp thỏm đi theo.

"Bố à, đừng ăn hiếp thầy Vũ mà..."

Kỳ Tâm lo lắng gọi theo.

"Không sao đâu, ông già đó lại lên cơn dở hơi thôi!"

Hoa phụ nhân vỗ vỗ vai cô, thản nhiên dọn dẹp bát đĩa.

"Nhưng mà con lo lắm..."

Hoa phu nhân nhìn con gái, phá lên cười. Thảo nào ông chồng của bà lại tức giận thế! Có mỗi một đứa con gái mà nó chỉ biết có trai đẹp, bảo sao ông ấy không nổi điên lên chứ!

"Con thích cậu ta sao?"

"Vâng!"

Cô nói không cần nghĩ.

Hoa phu nhân càng cười lớn hơn, cốc đầu cô một cái.

Con nhỏ này sao mà giống bà ngày xưa thế này???

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Thích hay không thích? 2 2 1

"Hiệu trưởng, em xin lỗi, thật sự xin lỗi...em xi...n..."

"Cậu có lỗi gì mà xin?"

"Hiệu trưởng bớt giận, em xin lỗi hiệu trưởng ạ..."

"Cậu có lỗi gì mà xin?"

"Dạ...em xin lỗi vì tội không có lỗi gì mà vẫn xin lỗi ạ..."

Rầm!!!

Hiệu trưởng Hoa đập bàn:

"Vũ Dĩ Phàm!! Cậu đang chơi xỏ tôi đúng không?"

"Em không dám..."

"Cậu to gan lắm! Hừ!!!"

"..."

Anh lau lau mồ hôi, rút cuộc anh đã làm gì sai chứ?

Anh đứng nghiêm chỉnh một bên nhìn hiệu trưởng Hoa tức giận thở phì phì.

"Hiệu...hiệu trưởng...thầy uống nước cho hạ hỏa ạ..."

"Khô! Cậu biến về đi thi tôi hạ hỏa liền!"

"Nhưng...chính thầy nói em đi theo thầy mà..."

"..."

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

"Cậu có thích con gái tôi không?"

"..."

Ủa, cái này...liên quan quá...

Anh bị phát ngôn gây sốc của hiệu trưởng Hoa làm đơ người.

Nói vậy là ý gì chứ?

Con gái ông ấy...ừm, là Kỳ Tâm.

Có thích hay không? Ừm, con nhóc này...anh chưa gặp ai đáng ghét và đáng sợ như cô cả. Cho nên...

"Thích hay không thích nói một lời xem nào! Cậu muốn chọc ông già này tức chết đúng không?"

"Dạ có thích!"

Anh giật bắn người, nói tuột một hơi.

"Có thích sao? Vậy thì hãy đối xử với nó thật tốt, nếu không tôi sẽ..."

"Em sẽ đối xử với Kỳ Tâm thật tốt! Tuyệt đối không có chuyện nuột lời!"

Anh lại nói tuột một hơi.

Hiệu trưởng Hoa bước đến túm cổ áo anh hét lên:

"Thằng nhóc thối tha này!!!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Mất con gái

Hết xong ông buông anh ra, bắt lực đi ra khỏi phòng. Cái thằng nhóc thối tha này, ông tìm mãi không ra điểm nào để chê cả!!

Nhưng ông vẫn tức lắm! Chỉ bằng cái mặt đẹp mà thằng nhóc này dễ dàng cuốn mất con gái ông đi rồi!!

Trong phòng.

Bóp! Bóp! Bóp!

Anh giờ tay tát bôm bóp vào miệng mình. Cái miệng này hôm nay bị làm sao vậy? Bị ngài hiệu trưởng dọa mấy câu mà miệng đã nhanh hơn não rồi...

Tại sao lại lỡ miệng nói là thích chứ hả????

Trước giờ đám nữ sinh luôn chạy theo anh, lâu dần khiến anh có những thói xấu mà chính anh cũng không nhận ra, đó là tự luyến và...kiêu chảnh.

Anh chưa bao giờ chủ động để ý ai, lại càng chưa bao giờ chủ động nói thích ai.

Nhưng lần này lại là ngoại lệ. Con nhóc thối kia là ngoại lệ!

Anh đây thế mà lại là trâu già thích gặm cỏ non!!!

Àm!!

Cửa phòng mở toang, Kỳ Tâm chạy xông xộc vào, mếu máo khóc:

"Thầy Vũ, thầy có sao không? Có bị thương không?"

"À à không sao, không sao hết, đừng khóc nữa nhóc..."

"May quá...ừ ừ ừ..."

"..."

Hiệu trưởng đại nhân đi rồi lại nhớ ra có chuyện chưa nói với anh, ông quay lại thì thấy cảnh này...

Bỉ thương y như trong phim truyền hình 8 giờ ha?

"Hai đứa bay thôi đi không? Làm như tao chia cắt đôi Ngu Lang Chức Nữ tụi bay vậy???"

"..."

"Thì tốt rồi, ở bên nhau rồi, muốn tâm sự gì thì dất nhau ra quán kem mà nói! Khóc lóc ở đây lứt hết phòng sách của tôi!"

Anh nghe vậy lại lạng toát sống lưng:

"Hiệu trưởng đừng tức giận mà, em sẽ đi ngay, ngay và luôn ạ! Thầy đừng tức giận ảnh hưởng sức khỏe..."

"Cậu..."

Đến lượt cô:

"Bố đã đuổi thì con đành đi vậy! Bố ở nhà nhớ bảo trọng nha!"

"Con nhỏ này..."

Anh và cô dất nhau đi ra, còn lại ông bố tội nghiệp tức giận đấm đấm ngực:

"Mẹ Kỳ Tâm! Mua cho tôi lọ thuốc trợ tim! Tôi sắp suy tim vì đứa con gái vàng ngọc của bà rồi!!!"

Quán trà sữa nào đó.

"Sao lại vào quán trà sữa? Bố em nói phải vào quán kem mà?"

Anh vẫn còn sợ bố Kỳ Tâm, thắc mắc hỏi luôn miệng.

[Ôn thi đại học

Thi đỗ

Ăn khao...

Học đại học + nam phụ

Ở nhà + nữ phụ

Thêm 1 vài vấn đề (2 hoặc 3)

Ra trường

Đi làm blabla...

Hẹn hò bước đầu + hiệu trưởng dụ dỗ + đính hôn...]

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.